

Miejska Biblioteka Publiczna
w Białej Podlaskiej

DZIAŁ WIEDZY O REGIONIE

WIADOMOŚCI

regionalna@mbp.org.pl

DIECEZJALNE SIEDLECKIE

ORGAN URZĘDOWY KURII DIECEZJALNEJ

Rok LXXXIII

Czerwiec 2014

Nr 6

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI

KURIA DIECEZJALNA - 08-100 SIEDLCE - PIŁSUDSKIEGO 62

TEL. 25 644-21-95; FAX 25 644-87-44

WYDAWNICTWO DIECEZJI SIEDLECKIEJ "UNITAS"

08-110 SIEDLCE - SZKOLNA 22

WIADOMOŚCI DIECEZJALNE SIEDLECKIE

ORGAN URZĘDOWY KURII DIECEZJALNEJ

Rok LXXXIII

Czerwiec 2014

Nr 6

EPISKOPAT POLSKI

OŚWIADCZENIE ZESPOŁU KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI DS. DUSZPASTERSTWA SŁUŻBY ZDROWIA I CHORYCH

Z niepokojem obserwujemy przejawy agresji słownej wobec przedstawicieli Służby Zdrowia, którzy złożyli swój podpis pod „Deklaracją wiary”. Szczególne zdziwienie musi budzić fakt, że według krytyków deklaracji w kraju demokratycznym obywatel nie może mieć innych poglądów niż te, które narzuca obowiązująca poprawność. Nie dość przypominać, że odmawianie lekarzom prawa do postępowania zgodnie z ich sumieniem podważa podstawowe swobody obywatelskie, zwłaszcza prawo do wolności sumienia i przekonań religijnych, które art. 53 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zapewnia wszystkim bez wyjątku obywatelom. Nie można także zapominać, że ograniczanie możliwości kierowania się tymi prawami w życiu osobistym prowadziło w przeszłości do totalitaryzmów.

Jako Zespół Konferencji Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia i Chorych całym sercem popieramy inicjatywę dr Wandy Półtawskiej i stajemy w obronie lekarzy, którym grozi się wyciągnięciem konsekwencji służbowych, ponieważ mają odwagę budować motywację swojej posługi lekarskiej głębiej niż tylko na zwyczajnej deontologii lekarskiej, która zresztą coraz bardziej odstaaje od przysięgi Hipokratesa, choćby w tym, co dotyczy bezwarunkowej obrony życia ludzkiego.

Pragniemy wyjaśnić, że „Deklaracja wiary” powstała w nawiązaniu do osoby i nauczania Jana Pawła II, którego humanizm podziwia cała ludzkość. Humanizm ten wyrasta z głębokiej wiary i religijnego spojrzenia na człowieka, na jego życie i śmierć. Lekarz, którego inspiruje Święty Papież Polak, może być tylko lepszym lekarzem, wrażliwszym na ludzkie cierpienie, bardziej kompetentnym i odpowiedzialnym za pełnią posługę wobec chorego. Jeżeli zaś domaga się poszanowania wolności sumienia, świadczy to jedynie o jego wysokich standardach etycznych, których należy oczekiwać w Służbie Zdrowia.

Ufamy, że nie ma potrzeby nikogo przekonywać o absurdalności stawianych zarzutów katolickim lekarzom. Wydaje się paradoksem twierdzenie, że lekarz podpisujący „Deklarację wiary” może narazić pacjenta na utratę zdrowia lub życia, gdy tymczasem deklaracja ta broni prawa lekarza do odmowy działań mających na celu terminację życia (np. aborcji). Nie należy więc tworzyć fałszywego obrazu zachowań ludzi wierzących, opisując ich działania w kategoriach kryminalnych, gdy tymczasem sami stają się ofiarami gry interesów.

Wobec powyższego, zwracamy się do władz publicznych i środowisk opiniotwórczych o uszanowanie przekonań osobistych pracowników Służby Zdrowia i przeciwdziałanie agresji medialnej i naciskowi dyscyplinarnemu, które stają się współczesną formą prześladowań na tle religijnym. Wyrażamy nadzieję, że nasze stanowisko spotka się ze zrozumieniem różnych gremiów społecznych i politycznych. Jesteśmy przekonani, że prawo do wolności sumienia w wykonywaniu posługi wobec chorego w naszej Służbie Zdrowia będzie szanowane zgodnie z najlepszymi obyczajami i polską tradycją tolerancji.

Ks. prof. dr hab. Stanisław Warzeszak

*Krajowy Duszpasterz
Służby Zdrowia i Chorych*

bp dr Stefan Regmunt

*Przewodniczący Zespołu KEP
ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia i Chorych*

Warszawa, 9 czerwca 2014 r.

KOMUNIKAT Z 365. ZEBRANIA PLENARNEGO KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI

W dniach 10 i 11 czerwca 2014 r. biskupi zgromadzili się w Warszawie w siedzibie Sekretariatu Konferencji Episkopatu Polski na 365. zebraniu plenarnym. Uczestniczył w nim także abp Celestino Migliore, nuncjusz apostolski w Polsce, jak również zaproszeni goście – przedstawiciele konferencji biskupów w Europie.

1. Biskupi obecni na zebraniu plenarnym mówili z wdzięcznością o przywróceniu stosunków dyplomatycznych między Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską. W tym roku, 17 lipca, minie 25 lat od tego doniosłego wydarzenia. W uroczystej sesji, zorganizowanej z tej okazji 2 czerwca w siedzibie Konferencji Episkopatu Polski, wziął udział m.in. Sekretarz Stanu Stolicy Apostolskiej kard. Pietro Parolin. Stosunki dyplomatyczne ze Stolicą Apostolską zostały jednostronnie zerwane przez powojenny komunistyczny rząd 12 września 1945 roku. Wieloletnie wysiłki doprowadziły do ponownego ich nawiązania dopiero w 1989 roku, za pontyfikatu papieża Jana Pawła II. Biskupi wyrazili wdzięczność wszystkim, którzy przyczynili się do wznowienia relacji dyplomatycznych między Polską a Stolicą Apostolską, m.in. pierwszemu powojennemu nuncjuszowi abp. Józefowi Kowalczykowi.

2. ^[wyjaśnienie] Biskupi dokonali podsumowania aktualnej sytuacji Kościoła w Polsce. Zauważyli, iż w obecnym kontekście kulturowym jest coraz mniej miejsca na obiektywne i uniwersalne wartości, a do głosu dochodzi dyktatura relatywizmu, polityczna poprawność i nowe oblicze ateizmu wrogiego wobec ludzi wierzących. Z kolei środowiska określające się mianem „Kościoła otwartego” niejednokrotnie lansują duchownych i świeckich podważających oficjalne nauczanie Kościoła, a równocześnie dyskredytują tych, którzy stają w obronie prawdy. Tymczasem Kościół pozostaje otwartym na świat. Czyni to na wzór Apostołów, którzy w dzień Zesłania Ducha Świętego wyszli z Wieczernika z przesłaniem Dobrej Nowiny do wszystkich ludzi dobrej woli.

3. Biskupi dyskutowali także na temat stanu ubóstwa w naszym kraju. Z dużym niepokojem przyjęli statystyki, które dowodzą, że na ubóstwo najbardziej narażone są dzieci, rodziny wielodzietne i mieszkańcy małych

miejsowości. W tej sytuacji biskupi apelują do rządzących, by polityka społeczna była w większym stopniu ukierunkowana na wsparcie najbardziej potrzebujących, zwłaszcza wielodzietnych rodzin. Ze swej strony biskupi zadeklarowali poszukiwanie nowych form działalności charytatywnej i gotowość współpracy z instytucjami społecznymi i państwowymi w realizacji zadań i programów różnorodnej pomocy. Dostrzegając niezwykłą ofiarność wiernych we wsparciu potrzebujących oraz zaangażowanie w działalność parafialnych i szkolnych zespołów Caritas, biskupi wyrażają im swoje podziękowanie.

4. Konferencja Episkopatu Polski omówiła reakcje środowisk i mediów na inicjatywę lekarzy, którzy podpisali i symbolicznie złożyli „Deklarację Wiary” w Sanktuarium Jasnogórskim, jako wotum z okazji kanonizacji św. Jana Pawła II. Biskupi podziękowali za odważny gest pracownikom służby zdrowia broniącym prawa do wolności sumienia. Deklaracja potwierdza wyjątkową wartość życia ludzkiego gwarantowanego przez Powszechną Deklarację Praw Człowieka. Jest ona jednocześnie zgodna z autentycznie pojmowaną przysięgą Hipokratesa. Zobowiązuje ona każdego lekarza do bezwarunkowej ochrony życia ludzkiego bez względu na wiek i stan pacjenta oraz do przywracania jego integralnego zdrowia. Prawo do życia jest również zapisane w Konstytucji, a zatem stanowi fundament porządku prawnego. Z tych racji agresja skierowana przeciw lekarzom sygnatariuszom Deklaracji jest nie tylko niezrozumiała, ale i nie do przyjęcia. Przeczy ona konstytucyjnej zasadzie wolności sumienia i wyznania oraz kwestionuje niezbywalne prawo do klauzuli sumienia w praktyce lekarskiej.

Św. Jan Paweł II napisał w encyklice „Evangelium vitae”, że „kto powołuje się na sprzeciw sumienia, nie może być narażony nie tylko na sankcje karne, ale także na żadne inne ujemne konsekwencje prawne, dyscyplinarne, materialne czy zawodowe” (nr 74).

5. Uczestniczący w obradach zapoznali się z sytuacją religijną, społeczną i polityczną na Ukrainie. Wyrazili solidarność z narodem ukraińskim walczącym o swą wolność i niezależność. Zauważyli również wielki wkład różnych wyznań i obrządków chrześcijańskich, które wspierają duchowo swych wyznawców w przetrwaniu trudnej sytuacji. Wspólna modlitwa i obecność duchownych na kijowskim Majdanie stanowiły fundament odbudowania zaufania, jedności i niezależności. Przeprowadzone wolne

wybory, które doprowadziły do wyłonienia nowego prezydenta Ukrainy są znakiem nadziei na przyszłość. Jak każde państwo, Ukraina ma prawo do integralności terytorialnej i do decydowania o własnym losie.

6. Na zakończenie zebrania plenarnego w sali obrad odbyła się jedyna w swoim rodzaju uroczystość – za ratowanie Żydów tytuł „Sprawiedliwy wśród Narodów Świata” został pośmiertnie przyznany przez państwo Izrael trzem księżom i dwóm siostram zakonnym. W uroczystości wzięły udział rodziny ocalonych i krewni odznaczonych. W okresie II wojny światowej wielu Polaków, w tym księży i sióstr zakonnych, ukrywało i ratowało Żydów. Jedynie w Polsce pomoc udzielana Żydom była karana przez hitlerowskich Niemców śmiercią i to całych rodzin. Tak stało się m.in. z rodziną Ulmów na Podkarpaciu – rodzicami i siedmiorgiem ich dzieci, w tym jednym jeszcze nienarodzonym.

7. W czasie zebrania plenarnego zostały przeprowadzone wybory do różnych gremiów Konferencji Episkopatu Polski. M.in. biskup pomocniczy archidiecezji lubelskiej Artur Miziński został wybrany na nowego sekretarza generalnego. Uczestniczący w zebraniu plenarnym wyrazili wdzięczność abp. Wojciechowi Polakowi Prymasowi Polski za pełnienie tej funkcji przez ostatnie 2,5 roku.

Biskupi dziękują nauczycielom, katechetom i rodzicom za trud przekazywania wiedzy oraz wychowywania dzieci i młodzieży szkolnej. W swoich modlitwach polecają ich Bogu na czas wakacji.

Podpisali: Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce

Warszawa, 11 czerwca 2014 r.

WYJAŚNIENIE WS. PKT. 2 KOMUNIKATU Z 365. ZP KEP

Kościół, który jest w Polsce, pozostaje otwarty na świat na wzór Apostołów, którzy w dzień Zesłania Ducha Świętego wyszli z Wieczernika z przesłaniem Dobrej Nowiny do wszystkich ludzi dobrej woli.

Jedno ze zdań w pkt. 2 w ostatnim komunikacie KEP, które jest obecnie komentowane w różnych środowiskach, wymaga pewnego doprecyzowania. „Otwartość” Kościoła to jedno z kluczowych pojęć II Soboru Watykańskiego. Biskupi w swoim komunikacie chcieli jedynie zwrócić uwagę na takie sposoby posługiwania się pojęciem „Kościół otwarty” przez środowiska pozakościelne, które stają się de facto uderzeniem w Kościół. Nie chodzi tu natomiast o tych katolików, którzy identyfikują się z otwarciem na świat współczesny. Jak przypomina papież Franciszek, istnieje potrzeba Kościoła głęboko otwartego – na Boga i na wszystkich ludzi. Nie można natomiast rozgadniać pojęcia Kościoła i jego nauczania, jak to się dzieje często w wypadku środowisk niezwiązanych z Kościołem.

Proszę, by osoby i środowiska wiernie służące Bogu i Kościołowi, które poczuły się dotknięte nieprecyzyjnym sformułowaniem, przyjęły zapewnienie, że Konferencja Episkopatu Polski jako całość, a także poszczególni jej biskupi cenią środowiska katolickie uznające otwartość za istotny element tożsamości Kościoła.

Ks. dr hab. Józef Kloch

Rzecznik Konferencji Episkopatu Polski

Warszawa, 14 czerwca 2014 r.

KOMUNIKAT RZECZNIKA KEP

W związku z wiadomością na portalu www.wprost.pl oraz wp.pl na temat komunikatu z ostatniego zebrania Konferencji Episkopatu Polski, pragnę wyjaśnić, że:

1. na każdym zebraniu plenarnym powoływany jest zespół biskupów redagujących komunikat końcowy; z racji swojej funkcji w pracach tych zawsze bierze udział rzecznik Konferencji Episkopatu Polski;
2. zespół ten przygotowuje zarys komunikatu – jest on odzwierciedleniem wybranych zagadnień poruszanych na zebraniu plenarnym;
3. po przedstawieniu wersji wstępnej biskupi biorący udział w zebraniu przedstawiają na piśmie uwagi i uzupełnienia wykorzystywane przy ostatecznej redakcji tekstu komunikatu przez powołany w tym celu zespół;
4. sekretarz generalny Konferencji podpisuje ostateczną wersję komunikatu.

Stanowczo podkreślam, że nowy sekretarz generalny niczego nie dopisywał do tekstu komunikatu opracowanego przez zespół redakcyjny. Nie mają zatem żadnego uzasadnienia sformułowania pod adresem sekretarza generalnego zawarte w wiadomości na stronie www.wprost.pl oraz www.wp.pl. Jako niezgodne z prawdą dezinformują czytelników. Proszę zatem uprzejmie o usunięcie tej depechy w całości w trybie natychmiastowym oraz jej sprostowanie.

Ks. dr hab. Józef Kloch
Rzecznik KEP

Warszawa 14 czerwca 2014 r.

KOMUNIKAT ZE SPOTKANIA REKTORÓW POLSKICH MISJI KATOLICKICH I KOORDYNATORÓW DUSZPASTERSTWA POLSKICH EMIGRANTÓW

W dniach 24-25 czerwca 2014 r. obradowali w Warszawie rektorzy Polskich Misji Katolickich i koordynatorzy duszpasterstwa polskich emigrantów. W spotkaniu uczestniczyli odpowiedzialni za duszpasterstwo polonijne z Europy (Niemcy, Francja, Anglia, Irlandia, Austria, Szwecja, Turcja), z USA, Argentyny, Brazylii i Australii.

Przedmiotem obrad były kwestie związane ze współczesnymi wyzwaniem duszpasterskimi w środowisku polskiej emigracji, określonymi między innymi w przesłaniu papieża Franciszka do polskich biskupów. Podjęto też zagadnienie pracy duszpasterskiej w perspektywie zaplanowanych na 2016 rok Światowych Dni Młodzieży w Krakowie i 1050. Rocznicy Chrztu Polski. W związku z planami otwarcia Biura Delegata KEP ds. Duszpasterstwa Emigracji Polskiej, duszpasterze polonijni dyskutowali o organizacji duszpasterstwa polskojęzycznego.

W obradach, którym przewodniczył delegat KEP ds. duszpasterstwa emigracji polskiej bp Wiesław Lechowicz, uczestniczyli także: abp Stanisław Gądecki – przewodniczący KEP, abp Wojciech Polak – prymas Polski, bp Artur Miziński – sekretarz generalny KEP, bp Damian Muskus – przewodniczący Komitetu Organizacyjnego ŚDM.

W spotkaniu duszpasterzy Polonii i Polaków za granicą wzięła również udział pani Joanna Kozińska-Frybes, wicedyrektor Departamentu MSZ Współpracy z Polonią i Polakami za Granicą.

Warszawa, 26 czerwca 2014 r.

BISKUP SIEDLECKI

KOMUNIKAT BISKUPA SIEDLECKIEGO W ZWIĄZKU Z PEREGRYNACJĄ ZNAKÓW ŚWIATOWYCH DNI MŁODZIEŻY

**Czcigodni Księża,
Osoby życia konsekrowanego,
Drodzy Diecezjanie!**

Dnia 14 czerwca, czyli za niespełna tydzień, do naszej diecezji przybędą Krzyż i Obraz Matki Bożej - znaki Światowych Dni Młodzieży.

Światowe Dni Młodzieży to zainicjowane przed 30 laty przez św. Jana Pawła II międzynarodowe spotkania młodych całego świata, którzy razem ze swoimi katechetami, duszpasterzami, biskupami i Ojcem Świętym, co 2-3 lata gromadzą się w jednym miejscu, za każdym razem w innym zakątku ziemi, by wyznać wiarę w Jezusa Chrystusa. Ostatnie takie spotkanie miało miejsce przed rokiem w Rio de Janerio w Brazylii. Jak wiemy kolejne Światowe Dni Młodzieży odbędą się już za dwa lata w Krakowie. Ojciec Święty Franciszek trzykrotnie zwracał się do polskiej młodzieży z tą samą prośbą: „Dobrze przygotujcie Światowe Dni Młodzieży!”.

Ważnym wydarzeniem w tym przygotowaniu będzie peregrynacja Krzyża i Obrazu Matki Bożej. Zgodnie z intencją św. Jana Pawła II ma ona specyficzny charakter. Krzyż i Obraz Matki Bożej nie zatrzymują się tylko w kościołach, ale wędrują tam, gdzie żyje człowiek: do szkół, szpitali, domów dziecka, zakładów karanych, by wszędzie tam nieść nadzieję płynącą z Ewangelii.

Święte znaki w sobotę 14 czerwca przybędą do Siedlec, w poniedziałek 16 czerwca w południe powędrują do sanktuarium w Woli Gułowskiej i tego dnia wieczorem dotrą do Łukowa, 17 czerwca do Międzyrzecza Podlaskiego, 20 czerwca nawiedzą Ryki, a wieczorem tego dnia Garwolin. 23 czerwca odwiedzą najpierw Dęblin, by wieczorem odwiedzić Radzyń Podlaski, 24 czerwca odwiedzą Parczew, 25 czerwca Włodawę, skąd 26 czerwca dotrą do Białej Podlaskiej, by na koniec odwiedzić Pratulim, gdzie 27 czerwca rozpocznie się nasze diecezjalne „Jerycho Młodych”.

Do udziału w tych uroczystościach zapraszam więc wszystkich diecezjan: duszpasterzy z wiernymi, zarówno młodych jak i starszych, całe rodziny, szczególnie młode małżeństwa, osoby cierpiące, przeżywające różne rozterki, a także tych, którym w tych trudnych dla wiary czasach słabnie duch.

Proszę Czczigodnych Księży proboszczów, wikariuszy i katechetów o podanie wiernym dokładnego programu tych wydarzeń w poszczególnych miejscach nawiedzenia. Na koniec zwracam się z gorącą prośbą o modlitwę w intencji duchowych owoców tej peregrynacji oraz przygotowań do Świątowych Dni Młodzieży.

Wszystkim z serca błogosławie

+ *Kazimierz Guda*
Biskup Siedlecki

L.dz. 550/2014

Siedlce, dnia 4 czerwca 2014 r.

*Komunikat należy odczytać w ramach ogłoszeń parafialnych w niedzielę,
8 czerwca 2014 r.*

gdzie 27 czerwca rozpocznie się nasze diecezjalne „Jerycho Młodych”.
26 czerwca dotąd do Biały Podlaskiej, by na koniec odwiedzić Parafii,
dzyn Podlaski. 24 czerwca odwiedzą Parzew, 25 czerwca Włodawę, skład
lin. 23 czerwca odwiedzą najpiękniejszą Dęblin, by wieczorem nawiedzić Ra-
Podlaskiego, 20 czerwca nawiedzą Ryki, a wieczorem tego dnia Grawo-
i tego dnia wieczorem dotąd do Łukowa. 17 czerwca do Międzyzycza
16 czerwca w południe powędrują do sanktuarium w Woli Gutowskiej)
święte znaki w sobotę 14 czerwca przybędą do Siedlec, w poniedziałek

ZAPROSZENIE

Dnia 29 czerwca br., dzień swoich imienin będzie przeżywał Biskup Piotr Sawczuk. Zapraszam Czcigodnych Księży, Zgromadzenia Zakonne i wszystkich Wiernych naszej Diecezji na wspólną Eucharystię w intencji Dostojnego Solenizanta, która będzie celebrowana w Uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła w Katedrze Siedleckiej o godzinie 18.00.

Będzie to dla nas okazja, aby ogarnąć modlitwą Dostojnego Solenizanta, wyrazić Mu naszą wdzięczność oraz złożyć życzenia.

Z pasterskim błogosławieństwem

+ *Konrad Guda*
Biskup Siedlecki

L. dz. 703/2014

Siedlce, dnia 21 czerwca 2014 r.

**DEKRET USTANOWIENIA PARAFII
POD WEZWANIEM PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO
W GRABOWIE SZLACHECKIM**

Ku chwale Boga w Trójcy Świętej Jedynego, dla dobra duchowego wiernych – po wysłuchaniu zdania Rady Kapłańskiej i po rocznym okresie trwania *ad experimentum* odrębnej placówki duszpasterskiej przy kaplicy w Grabowie Szlacheckim, na mocy kanonu 515 Kodeksu Prawa Kanonicznego – **niniejszym eryguję nową parafię pod wezwaniem Przemienienia Pańskiego w Grabowie Szlacheckim**, z siedzibą przy dotychczasowej kaplicy należącej do parafii pw. św. Apostołów Piotra i Pawła w Okrzei.

- § 1. W skład nowej parafii wejdzie terytorium należące wcześniej do parafii pw. św. Apostołów Piotra i Pawła w Okrzei i obejmie administracyjnie całą miejscowość Grabów Szlachecki. Nowa parafia będzie graniczyła z parafią Okrzeja, Wola Gułowska i Nowodwór.
- § 2. Parafia Przemienienia Pańskiego w Grabowie Szlacheckim z dniem erygowania będzie należała do dekanatu żelechowskiego i będzie miała wszystkie prawa, jakimi cieszą się parafie w Diecezji Siedleckiej oraz podlegała wszystkim obowiązkom, jakie na nich ciążyą.
- § 3. Nowopowstała parafia będzie korzystała z rzymskokatolickiego cmentarza w Okrzei, zgodnie z zasadami ustalonymi przez administratora cmentarza, którym jest proboszcz parafii Okrzeja. Parafia w Grabowie Szlacheckim ma obowiązek uczestniczyć - proporcjonalnie do liczby wiernych - w kosztach utrzymania tegoż cmentarza.
- § 4. Proboszcz parafii będzie używał pieczęci okrągłej z napisem w otoku „Parafia rzymskokatolicka Przemienienia Pańskiego w Grabowie Szlacheckim” i graficznym zarysem ewangelicznej sceny Przemienienia Pańskiego lub krzyża w centralnym polu pieczęci, a ponadto pieczęci adresowej, o treści zgodnej z zasadami podanymi w Instrukcji o prowadzeniu kancelarii parafialnej (IV,1).
- § 5. Proboszcz parafii, zgodnie z kan. 535 Kodeksu Prawa Kanonicznego, winien urządzić kancelarię parafialną i podać wiernym do wiadomości jej adres oraz godziny otwarcia. Z dniem powstania parafii należy prowadzić własne księgi metrykalne.

§ 6. Niniejszy dekret wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2014 r.

+ *Konieczny Gudda*
Biskup Siedlecki

ks. Jan Babik
Kanclerz

L.dz. 743/2014
Siedlce, dnia 27 czerwca 2014 r.

*Dekret należy odczytać w niedzielę 29 czerwca 2014 r.
w parafii pw. św. Apostołów Piotra i Pawła w Okrzei
oraz w kaplicy w Grabowie Szlacheckim.*

ZMIANY WŚRÓD DUCHOWIEŃSTWA

ZMIANY Z DNIEM 1 LIPCA 2014 R.

Neoprezbiterzy

Ks. mgr Kamil DUSZEK mianowany wikariuszem parafii Miętne.

Ks. mgr Mariusz DZIWULSKI mianowany wikariuszem parafii Trąbki.

Ks. mgr Tomasz GDULA mianowany wikariuszem parafii Ulan.

Ks. mgr Kamil MAZURKIEWICZ mianowany wikariuszem parafii Janów Podlaski.

Ks. mgr Adam POTAPCZUK mianowany wikariuszem parafii Gończyce.

Ks. mgr Przemysław ŚWIDERSKI mianowany wikariuszem parafii Komarówka Podlaska.

Ks. mgr Piotr ZASUWIK skierowany na zastępczą posługę duszpasterską w SP ZOZ przy ul. Bema 22 w Siedlcach i w szpitalu miejskim w Siedlcach w dniach od 20 lipca do 10 sierpnia br.

Proboszczowie, wikariusze oraz księża spoza duszpasterstwa parafialnego

Ks. mgr lic. Tomasz PAŚNICZEK zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Apostołów Piotra i Pawła w Okrzei i mianowany proboszczem nowoutworzonej parafii Przemienienia Pańskiego w Grabowie Szlacheckim.

Ks. mgr Sławomir ARSENIUK zwolniony z urzędu wikariusza parafii Trójcy Świętej w Łosicach i mianowany wikariuszem parafii katedralnej pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Siedlcach.

Ks. mgr Paweł BIELECKI zwolniony z urzędu wikariusza parafii Adamów i mianowany wikariuszem parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Łukowie.

Ks. mgr lic. Robert BIERNACKI zwolniony z urzędu wikariusza parafii Sobolew i mianowany wikariuszem parafii Stare Opole.

Ks. mgr Sebastian BISEK zwolniony z urzędu wikariusza parafii Osieck i mianowany wikariuszem parafii Ducha Świętego w Siedlcach.

Ks. mgr Arkadiusz BYLINKA zwolniony z urzędu wikariusza parafii Stare Opole i mianowany wikariuszem parafii Przemienienia Pańskiego w Łukowie.

Ks. mgr Marek BUCH zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w Radzynie Podlaskim i mianowany wikariuszem parafii Malowa Góra.

Ks. mgr lic. Michał CHOJECKI zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. Narodzenia NMP w Białej Podlaskiej i mianowany wikariuszem parafii pw. Matki Bożej Częstochowskiej w Garwolinie.

Ks. mgr Wojciech CHOLEWA zwolniony z urzędu wikariusza parafii Przemienienia Pańskiego w Łukowie i mianowany wikariuszem parafii katedralnej pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Siedlcach.

Ks. dr Grzegorz CHRUŚCIEL zwolniony z urzędu wikariusza parafii Bożego Ciała w Siedlcach i mianowany wikariuszem parafii Adamów.

Ks. mgr Marcin Piotr CIERŻYK zwolniony z urzędu wikariusza parafii Maciejowice i mianowany wikariuszem parafii Suchożebry.

Ks. mgr lic. Tadeusz DANIELUK zwolniony z urzędu wikariusza parafii Przemienienia Pańskiego w Łukowie i mianowany wikariuszem parafii Maciejowice.

Ks. mgr Marcin DĄBROWSKI zwolniony z urzędu wikariusza parafii Kock i mianowany wikariuszem parafii Chrystusa Króla w Międzyrzeczu Podlaskim.

Ks. mgr Tomasz DUDA zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. bł. Honorata Koźmińskiego w Białej Podlaskiej i uzyskał zgodę na podjęcie pracy duszpasterskiej w Diecezji Saragossa w Hiszpanii.

Ks. mgr Marcin DUDZIŃSKI zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. bł. Honorata Koźmińskiego w Białej Podlaskiej i mianowany wikariuszem parafii pw. Matki Bożej Częstochowskiej w Garwolinie.

Ks. mgr Marek GOLEC zwolniony z urzędu wikariusza parafii Stoczek Łukowski i mianowany wikariuszem parafii Najświętszego Serca Jezusowego we Włodawie.

Ks. mgr Piotr HAWRYLUK zwolniony z urzędu wikariusza parafii Przesmyki i mianowany wikariuszem parafii Tuczna.

Ks. mgr Ireneusz JUŚKIEWICZ zwolniony z urzędu wikariusza parafii Miętne i mianowany wikariuszem parafii pw. Narodzenia NMP w Białej Podlaskiej.

Ks. mgr Franciszek KLEBANIUK zwolniony z urzędu wikariusza parafii Ducha Świętego w Siedlcach i mianowany wikariuszem parafii Ryki.

Ks. mgr lic. Paweł KOBIAŁKA zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. Matki Bożej Częstochowskiej w Garwolinie i mianowany wikariuszem parafii Przesmyki.

Ks. mgr Zbigniew KOMOSZKA zwolniony z urzędu wikariusza parafii Chrystusa Miłosiernego w Dęblinie i mianowany wikariuszem parafii Kock.

Ks. mgr Jarosław KOPEĆ zwolniony z urzędu wikariusza parafii Suchożebry i mianowany wikariuszem parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Łukowie.

Ks. mgr lic. Krzysztof KOROLCZUK po zakończeniu rocznego urlopu zdrowotnego mianowany wikariuszem parafii Opatrzności Bożej w Parczewie.

Ks. mgr Piotr KRUK zwolniony z urzędu wikariusza parafii Opatrzności Bożej w Parczewie i mianowany wikariuszem parafii pw. św. Józefa w Siedlcach.

Ks. mgr lic. Grzegorz MATYSIAK zwolniony z urzędu wikariusza parafii Malowa Góra i mianowany wikariuszem parafii Terespol.

Ks. mgr Grzegorz MARCZUK zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. Matki Bożej Częstochowskiej w Garwolinie i mianowany wikariuszem parafii Kock.

Ks. mgr lic. Karol NASIŁOWSKI zwolniony z urzędu wikariusza parafii Terespol i mianowany wikariuszem parafii Sobienie Jeziory.

Ks. mgr Krzysztof NIESTIERUK zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Mikołaja w Międzyrzecu Podlaskim i mianowany wikariuszem parafii Bożego Ciała w Siedlcach.

Ks. mgr Grzegorz OSIPACZ zwolniony z urzędu wikariusza parafii Hadynów i mianowany wikariuszem parafii Parysów.

Ks. mgr Radosław OSTAP zwolniony z urzędu wikariusza parafii Parysów i mianowany wikariuszem parafii Trójcy Świętej w Łosicach.

Ks. mgr Paweł PASZKIEWICZ zwolniony z urzędu wikariusza parafii Tuczna i mianowany wikariuszem parafii Trójcy Świętej w Łosicach.

Ks. mgr lic. Sławomir PĘKAŁA zwolniony z urzędu wikariusza parafii Komarówka Podlaska i mianowany wikariuszem parafii Ostrów Lubelski.

Ks. mgr lic. Radosław PIETRUCZUK zwolniony z funkcji prefekta Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego im. Świętej Rodziny w Siedlcach i mianowany wikariuszem parafii pw. bł. Honorata Koźmińskiego w Białej Podlaskiej.

Ks. mgr Piotr PIĘTKA zwolniony z urzędu wikariusza parafii Chrystusa Miłosiernego w Białej Podlaskiej i mianowany wikariuszem parafii Motwica.

Ks. mgr Radosław PIOTROWSKI zwolniony z urzędu wikariusza parafii Górzno i mianowany wikariuszem parafii Sobolew.

Ks. mgr Artur PIÓRO zwolniony z urzędu wikariusza parafii Trójcy Świętej w Łosicach i mianowany wikariuszem parafii Przemienienia Pańskiego w Garwolinie.

Ks. mgr Dariusz RADZIKOWSKI zwolniony z urzędu wikariusza parafii Przemienienia Pańskiego w Garwolinie i mianowany wikariuszem parafii Sosnowica.

Ks. Michał RODAK zwolniony z urzędu wikariusza parafii Gończyce i mianowany wikariuszem parafii Jeziorzany.

Ks. mgr Daniel SAŁASIŃSKI zwolniony z urzędu wikariusza parafii Janów Podlaski i mianowany wikariuszem parafii Przemienienia Pańskiego w Łukowie.

Ks. mgr Tomasz SAŁASIŃSKI zwolniony z urzędu wikariusza parafii Ulan i mianowany wikariuszem parafii Stoczek Łukowski.

Ks. mgr Łukasz SAWICKI zwolniony z urzędu wikariusza parafii Łaskarzew i mianowany wikariuszem parafii Chrystusa Miłosiernego w Dęblinie.

Ks. mgr Piotr SAWIUK zwolniony z urzędu wikariusza parafii Najświętszego Serca Jezusowego we Włodawie i mianowany wikariuszem parafii pw. św. Stanisława BM w Siedlcach.

Ks. mgr Szczepan SKORUPSKI zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Anny w Radzynie Podlaskim i mianowany wikariuszem parafii Osieck.

Ks. mgr Rafał SOBIESZUK zwolniony z urzędu wikariusza parafii Chrystusa Króla w Międzyrzecu Podlaskim i uzyskał zgodę na podjęcie pracy Diecezji Motherwell w Szkocji.

Ks. mgr lic. Andrzej SOCHAL zwolniony z urzędu wikariusza parafii Kock i uzyskał zgodę na pełnienie funkcji zastępcy dyrektora Dziel Pomocy „Ad Gentes” ds. ekonomicznych w Warszawie.

Ks. mgr Artur SUSKA zwolniony z urzędu wikariusza parafii Jeziorzany i mianowany wikariuszem parafii pw. św. Anny w Radzynie Podlaskim.

Ks. mgr Mariusz TELACZYŃSKI zwolniony z urzędu wikariusza parafii Sobienie Jeziory i mianowany wikariuszem parafii pw. Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w Radzynie Podlaskim.

Ks. mgr lic. Marcin TODORSKI zwolniony z urzędu wikariusza parafii katedralnej pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Siedlcach i mianowany wikariuszem parafii pw. bł. Honorata Koźmińskiego w Białej Podlaskiej.

Ks. mgr Łukasz WARDAK zwolniony z urzędu wikariusza parafii Trąbki i mianowany wikariuszem parafii Kock.

Ks. mgr Michał WAWERSKI zwolniony z urzędu wikariusza parafii katedralnej pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Siedlcach i mianowany wikariuszem parafii pw. św. Mikołaja w Międzyrzecu Podlaskim.

Ks. mgr Adam WOŹNIAK zwolniony z urzędu wikariusza parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Łukowie i mianowany wikariuszem parafii Łaskarzew.

Ks. mgr Paweł WYSOKIŃSKI zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Stanisława BM w Siedlcach i mianowany wikariuszem parafii Górzno.

Ks. dr Tomasz ZADROŻNY zwolniony z urzędu wikariusza parafii Sosnowica i mianowany wikariuszem parafii pw. NMP Matki Kościoła w Łukowie.

Ks. Adam ZAWISTOWSKI zwolniony z urzędu wikariusza parafii Ostrów Lubelski i mianowany wikariuszem parafii Chrystusa Miłosiernego w Białej Podlaskiej.

Ks. mgr Artur ZBAŃSKI zwolniony z urzędu wikariusza parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Łukowie i mianowany prefektem Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego im. Świętej Rodziny w Siedlcach.

Ks. mgr Adam ŻELAZO zwolniony z urzędu wikariusza parafii Motwica i uzyskał zgodę na zamieszkanie w pustelni w Czatachowie na terenie archidiecezji częstochowskiej.

Ks. mgr lic. Henryk GÓRAL z dniem 1 sierpnia 2014 r., został mianowany wikariuszem parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Parczewie

KOMUNIKATY KURII

ZAPROSZENIE NA REKOLEKCJE POWOŁANIOWE

Czcigodny Księżę!

Przesyłając serdeczne pozdrowienia od Wspólnoty seminaryjnej, dziękuję za dotychczasową pomoc, zwłaszcza w rozpropagowaniu pierwszego stopnia rekolekcji dla chłopców. Miały one miejsce w czasie ferii zimowych i wzięło w nich udział 49 chłopców. Zauważając potrzeby duchowe młodych ludzi, zwracam się z prośbą do Czcigodnego Księdza o zaproponowanie we wspólnocie, w której Ksiądz posługuje, kolejnej tury rekolekcji dla chłopców, których treści zapowiada hasło:

**„PRZETO PRZYPATRZCIE SIĘ, BRACIA,
POWOŁANIU WASZEMU! ...” (1 Kor 1,26a)**

Rekolekcje są adresowane głównie do osób, rozeznających wybór drogi życiowej w służebnym kapłaństwie Jezusa Chrystusa, dlatego prosiłbym o wstępne rozpoznanie danej osoby, czy jest zainteresowana taką tematyką i czy jest w stanie podjąć się trudu przeżywania takich rekolekcji.

Zapraszamy głównie tegorocznych i przyszłorocznych maturzystów, absolwentów szkół ponadgimnazjalnych i wyższych.

Dodatkowe informację można uzyskać na stronie naszego Wyższego Seminarium Duchownego www.wsd.siedlce.pl w zakładce rekolekcje.

Termin rekolekcji w okresie letnim to 20.06 – 22.06.2014 r. Zjazd w piątek od godz. 15.00 do 17.00, wyjazd w niedzielę po obiedzie około godz. 14.00.

Miejscem, w którym odbędą się rekolekcje to dom rekolekcyjny Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Siedleckiej w Nowym Opolu k/Siedlec, ul. Seminaryjna 26.

Ze względu na ograniczoną liczbą miejsc w naszym domu rekolekcyjnym konieczne jest wcześniejsze zgłoszenie i rezerwacja miejsc. Należy to uczynić do dnia **19 czerwca 2014 r.**, pisząc na adres powolaniesiedlce@gmail.com, podając imię, nazwisko datę urodzenia, parafię z której pochodzi rekolektant i ewentualnie nr telefonu, lub dzwoniąc pod nr telefonu

25 631-57-61 w godz. 9.00-20.00 bądź sms nr 513-703-408 (w treści podając imię, nazwisko i parafię)

ks. Krzysztof Domański
Diecezjalny Referent ds. powołań

Nowe Opole, dnia 19 maja 2014 r.

Prośba druga dotyczy wypełnienia i przekazania do Wydziału Nauczania Arkusza organizacji katechety szkolnej na terenie parafii w roku 2014/2015. Formularz arkusza organizacji katechety szkolnej, jak i formularz podreczników informujący o wybranych nowych programach i podręcznikach znajduje się na stronie internetowej Wydziału Nauczania w [Plikach](#) do pobrania.

Uprzejmie przypominam, że te dwa wypełnione formularze należy przekazać do Wydziału Nauczania najpóźniej do 30 czerwca tego roku.

Wdzięczny za dotychczasową współpracę
ks. Krzysztof Buryga

L.dz. 43/K/14

Siedlce, dnia 19 czerwca 2014 r.

ZAPROSZENIE NA ZEBRANIE RADY KAPŁAŃSKIEJ

Czcigodni Księża,

Członkowie Rady Kapłańskiej!

Pragnę poinformować Czcigodnych Księży, że Biskup Siedlecki Kazimierz Gurda wyznaczył **na środę, 18 czerwca 2014 r.**, zebranie Rady Kapłańskiej.

Spotkanie to odbędzie się **o godz. 10⁰⁰**, w gmachu Centrum Charytatywno-Duszpasterskiego w Siedlcach.

Serdecznie zapraszam.

+ *Prof. Dawid*
Wikariusz Generalny

L.dz. 656/14

Siedlce, dnia 12 czerwca 2014 r.

PROŚBA WYDZIAŁU NAUCZANIA

Szanowni Księża Proboszczowie parafii, na terenie których prowadzona jest katecheza szkolna i przedszkolna

Jak nam wszystkim wiadomo Biskup Siedlecki Zbigniew Kiernikowski dnia 31 marca 2014 r. wydał Dekret dotyczący wprowadzenia od 1.09.2014 roku nowych programów i podręczników do nauczania religii w przedszkolach i szkołach położonych na terenie Diecezji Siedleckiej. Ksiądz Biskup wraz z dekretem wydał też cztery załączniki: wykaz nowych programów i podręczników, zasady wyboru przez katechetów tych programów i podręczników, procedurę dotyczącą przekazywania informacji o dokonanym wyborze, komunikat w sprawie I Komunii Świętej w Diecezji Siedleckiej w roku szkolnym 2014/2015 i w latach kolejnych. Ufam, że Księża Proboszczowie zorganizowali już spotkanie parafialnego zespołu katechetów w celu wspólnego przeanalizowania treści dekretu wraz z załącznikami oraz przeprowadzenia konsultacji i dyskusji zakończonych dokonaniem odpowiedniego wyboru nowych podręczników. Dekret wraz z załącznikami znajduje się na stronie internetowej Wydziału Nauczania w Komunikatach oraz ukazał się w Wiadomościach Diecezjalnych Siedleckich.

Prośba druga dotyczy wypełnienia i przekazania do Wydziału Nauczania Arkusza organizacji katechezy szkolnej na terenie parafii w roku 2014/2015. Formularz arkusza organizacji katechezy szkolnej, jak i formularz podręcznikowy informujący o wybranych nowych programach i podręcznikach znajduje się na stronie internetowej Wydziału Nauczania w *Plikach do pobrania*.

Uprzejmie przypominam, że te dwa wypełnione formularze należy przekazać do Wydziału Nauczania **najpóźniej do 30 czerwca tego roku**.

Wdzięczny za dar współpracy
ks. Krzysztof Baryga

L.dz. 45/K/14
Siedlce, dnia 14 czerwca 2014 r.

SŁOWO W SPRAWIE ZMIANY USTAWY O PRZECIWDZIAŁANIU PEDOFILII

„STOP SEKSUALIZACJI NASZYCH DZIECI. STOP PEDOFILII”

Czcigodny Księżę Proboszczu,

z inicjatywy wiernych świeckich w Polsce została podjęta akcja: „*Stop seksualizacji naszych dzieci. Stop pedofilii*”. Bezpośrednim celem inicjatywy jest jak najszersze poinformowanie rodziców o zagrożeniach wynikających z demoralizującej edukacji seksualnej, którą wprowadza się bądź próbuje się wprowadzać w szkołach, a nawet w przedszkolach. Do końca czerwca zbierane są podpisy pod obywatelskim projektem ustawy zaostrzającej przepisy dotyczące pedofilii. Obowiązująca ustawa ma zostać poszerzona o zapis, iż karze będą podlegały osoby, które dostarczają małoletnim demoralizujących treści.

Za zgodą Biskupa Siedleckiego Kazimierza Gurdy w przyszłą niedzielę, tj. 22 czerwca, w parafiach w Siedlcach i Garwolinie będzie przeprowadzona akcja zbierania podpisów w sprawie tej ustawy.

Serdecznie zachęcamy osoby, którym zależy na właściwym wychowaniu dzieci, do poparcia tej inicjatywy (potrzeba ze sobą mieć dowód tożsamości).

Księżę Proboszczów prosimy o pomoc w zorganizowaniu odpowiedniego miejsca, dla wolontariuszy przeprowadzających akcję zbierania podpisów.

Z Chrystusowym pozdrowieniem

Ks. Jacek Sereda

Kierownik Działu Duszpasterstwa Rodzin

Siedlce, dnia 14 czerwca 2014 r.

KOMUNIKAT W ZWIĄZKU Z PRZYGOTOWANIAMIS DO 34. PIESZEJ PIELGRZYMKI PODLASKIEJ NA JASNĄ GÓRĘ

Czcigodny Księżu Proboszczu!

W sierpniu, tak jak w latach ubiegłych, wyruszy już po raz kolejny Piesza Pielgrzymka Podlaska na swój pątniczy szlak. Oto kilka istotnych informacji dotyczących Pielgrzymki i obecnej fazy przygotowań:

1. **Hasłem** tegorocznej Pielgrzymki stały się słowa **PAN MÓJ I BÓG MÓJ**.
2. **Plakat pielgrzymkowy** zostanie przekazany przez księży dziekanów. Proszę o umieszczenie go w widocznym miejscu na tablicy ogłoszeń oraz o przesłanie go dalej jako źródło informacji o Pielgrzymce z wiadomością o miejscu zapisów.
3. Doświadczenie ubiegłych lat wskazuje na ogromne zainteresowanie **Pielgrzymką Duchową**. Tę formę pielgrzymowania chcemy propagować również w tym roku. Formularze przystąpienia do Pielgrzymki Duchowej będą przekazane przez księży dziekanów wraz z plakatami.
4. **Kontakt:**
- Ks. Piotr Wojdat - 601 912 229, kspiotr@interia.pl
Informacje o Pielgrzymce – www.pielgrzymka-podlaska.sacro.pl
5. **Spotkanie** poprzedzające Pielgrzymkę:
- **5.07. o godz. 10.00**, zapraszam Księży Przewodników i Służby centralne PPP – Wyższe Seminarium Duchowne w Nowym Opolu. Spotkanie pod przewodnictwem Biskupa Siedleckiego Kazimierza Gurdy.
6. **Szkolenie porządkowych** kierujących ruchem odbędzie się w Wyższym Seminarium Duchownym w Nowym Opolu **28 czerwca**, początek szkolenia o godzinie 10.00. W szkoleniu będą mogły wziąć udział tylko uprzednio zgłoszone osoby. Zgłoszenia proszę przysyłać do 25 czerwca (imię, nazwisko i pesel) na adres: kspiotr@interia.pl,

Po kilku dniach pielgrzymowania zauważa się wzrastające zapotrzebowanie, szczególnie młodzieży, na posługę spowiedników. Dlatego też zwracam się z prośbą do kapłanów, którzy mogą włączyć się w pielgrzymowanie,

przez dzień lub kilka dni, czy też w miejscach wymarszu czy noclegu o ich obecność i posługę.

W sposób szczególnie zapraszam do Mirowa na Mszę Świętą, która będzie sprawowana 13 sierpnia o godzinie 18.00. Zapraszam też do wspólnego wejścia na Jasną Górę 14 sierpnia o godz. 5.30.

ks. Piotr Wojdat

Kierownik Pielgrzymki

Siedlce, dnia 17 czerwca 2014 r.

ZMARLI KAPŁANI

KS. MGR TOMASZ MUSZYŃSKI (1976-2014)

Urodził się 17 kwietnia 1976 r. w Międzyrzeczu Podlaskim, jako syn Jana i Jadwigi z d. Nurzyńska, małżonków Muszyńskich. Ochrzczony został w kościele pw. św. Mikołaja w Międzyrzeczu Podlaskim. Naukę w zakresie szkoły podstawowej rozpoczął w Dębownicy, a następnie kontynuował w Międzyrzeczu Podlaskim. Dalszą naukę w zakresie szkoły średniej kontynuował w Liceum Ekonomicznym w Międzyrzeczu Podlaskim, uzyskując w 1995 r. świadectwo dojrzałości.

W tym samym roku złożył podanie o przyjęcie do Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Siedleckiej. Po drugim roku studiów poprosił o urlop dziekański i podjął studia akademickie w UMCS w Lublinie. Po roku wrócił do seminarium i dalej kontynuował formację do kapłaństwa. Święcenia diakonatu otrzymał dnia 9 czerwca 2001 r. przez posługę biskupa Henryka Tomasika, a dnia 15 czerwca 2002 r. w katedrze siedleckiej otrzymał święcenia kapłańskie z rąk biskupa Zbigniewa Kiernikowskiego.

Jako wikariusz i prefekt religii pracował w parafiach:

- św. Józefa w Siedlcach - w miesiącach lipiec-sierpień 2002 r. z pomocą duszpasterską na czas wakacji;
- Malowa Góra, od 22.08.2002 r.;
- Narodzenia NMP w Białej Podlaskiej, od 7.07.2004 r. do 4.08.2006 r., a następnie był na rocznym urlopie zdrowotnym;
- Łaskarzew, od 1.09.2007 r.;
- Miastków, od 1.07.2009 r.;
- św. Józefa w Siedlcach, od 3.07.2012 r.

Z dniem 2 stycznia 2014 r. otrzymał urlop zdrowotny i zamieszkał w Domu Księży Emerytów w Siedlcach. Tam zmarł nagle dnia 20 czerwca 2014 r. Przeżył 38 lat, w tym 12 lat w kapłaństwie.

Uroczystości pogrzebowe, przy licznych udziale wiernych z parafii gdzie pracował ks. Tomasz, odbyły się w rodzinnej parafii Zmarłego pw. św.

Józefa Oblubieńca NMP w Międzyrzecu Podlaskim, dnia 26 czerwca br. Koncelebrowanej przez ponad 150 kapłanów Mszy św. pogrzebowej przewodniczył biskup siedlecki Kazimierz Gurda, a homilię wygłosił biskup Piotr Sawczuk.

W homilii Ksiądz Biskup powiedział m.in. „Gromadzimy się na sprawowanie pogrzebowej Eucharystii za śp. ks. Tomasza Muszyńskiego, młodego kapłana, który odszedł po 12 latach duszpasterskiej posługi. Przybywamy, by stając wokół jego trumny, z nadzieją spoglądać w kierunku Chrystusowego ołtarza i Chrystusowego krzyża. By modlić się o miłosierdzie Boże nad nim i wieczny odpoczynek. Cieszy przybycie licznych grona kapłanów i wielu osób na różne sposoby kiedyś z nim związanych, które chcą dziś podziękować ks. Tomkowi za dobro, jakiego doświadczyli od niego. W ufnej modlitwie polecamy go Bogu, choć po ludzku - jak zwykle - wielu spraw nie rozumiemy i z wieloma trudno się nam pogodzić. Modlitwą otaczajmy też bliskich Ks. Tomka, zbolełą mamę, braci, bo wiemy, jak wielki ciężar spadł na nich niespodziewanie. Niech Dobry Bóg ich pocieszy i pokrzepi”.

Na zakończenie Eucharystii pogrzebowej przemówił ks. infułat Kazimierz Korszniewicz, emerytowany proboszcz rodzinnej parafii ks. Tomasza, ks. Mateusz Czubak w imieniu kolegów z rocznika święceń, ks. Wiesław Nestoruk, proboszcz parafii Rozkopaczew, kaznodzieja ze Mszy św. prymicyjnej Zmarłego – w imieniu kapłanów pochodzących z Międzyrzecza Podlaskiego oraz ks. prałat Tadeusz Karwowski, miejscowych proboszcz.

Kondukt pogrzebowy na miejscowy cmentarz poprowadził ksiądz biskup Kazimierz Gurda, który przewodniczył ostatniej stacji pogrzebu przy grobie śp. ks. Tomasza.

Requiescat in pace.

ks. Bernard Błoński

DODATEK

OGŁOSZENIE O NABORZE DO DSMK

Diecezjalne Studium Muzyki Kościelnej w Siedlcach

ogłasza nabór kandydatów na studia w specjalnościach **kantor i organista** w roku akademickim 2014/2015.

Nauka w Studium trwa pięć lat i obejmuje następujące przedmioty:

- kształcenie słuchu
- zasady muzyki
- harmonia
- dyrygowanie (zajęcia indywidualne)
- emisja głosu (zajęcia indywidualne)
- chorał gregoriański
- śpiew liturgiczny
- prowadzenie śpiewu zgromadzenia liturgicznego
- akompaniament liturgiczny (zajęcia indywidualne)
- krąg liturgiczno-muzyczny (dobór śpiewów liturgicznych)
- prawodawstwo muzyki kościelnej
- liturgika
- organoznawstwo
- fortepian (zajęcia indywidualne)
- organy (zajęcia indywidualne)
- schola liturgiczna
- chór

Zakwalifikowani kandydaci kształcą się w pierwszym roku w zakresie podstaw teorii i wykonawstwa muzyki oraz wprowadzenia do liturgii. W roku drugim i trzecim przewidziane jest wprowadzenie podstaw gry na organach oraz przygotowanie do pełnienia funkcji kantora. Egzamin kantorski odbywa się na koniec nauki na roku trzecim. Osoby, które wówczas pomyślnie zdadzą egzamin z organów zostają zakwalifikowane do dalszego kształcenia w specjalności organista. Po zakończeniu piątego roku nauki odbywa się egzamin dyplomowy. Istnieje również możliwość nauki podyplomowej.

Diecezjalne Studium Muzyki Kościelnej prowadzi również kursy gry na fortepianie, organach, śpiewu solowego i zespołowego oraz podstaw muzyki dla chętnych niezależnie od wieku i stopnia przygotowania muzycznego. Program kursów ustalany jest indywidualnie po wstępnym przesłuchaniu kandydata.

Kandydaci powinni spełniać następujące wymagania:

- być wyznania rzymskokatolickiego
- posiadać słuch muzyczny i poczucie rytmu,
- w miarę możliwości posiadać podstawową umiejętność czytania nut i gry na instrumencie (najlepiej klawiszowym)
- zdać pozytywnie **egzamin wstępny w dniu 16 IX 2014 r. godz. 10**. Egzamin odbędzie się w Szkole Muzycznej przy ul. Podlaskiej w Siedlcach w salach 309 i 313.

Dokumenty wymagane do przystąpienia do egzaminu wstępnego:

- ostatnie świadectwo/dyplom (szkoły ogólnej/zawodowej/uczelnii)
- świadectwo/zaświadczenie edukacji muzycznej (jeżeli taka miała miejsce)
- podanie i kwestionariusz (na załączonym formularzu)
- życiorys
- opinia ks. Proboszcza/zaświadczenie z Parafii zamieszkania
- 2 zdjęcia
- opłata egzaminacyjna w wys. 150 zł (na konto Studium)

Zajęcia grupowe w Studium odbywają się we wtorki, w godzinach 8-20 od października do czerwca.

Nauka w Studium jest płatna. Wysokość opłaty semestralnej – 1600 zł. Opłata obejmuje zajęcia grupowe i indywidualne.

Diecezjalne Studium Muzyki Kościelnej

ul. Piłsudskiego 62

08-110 Siedlce

nr konta: 31 9194 0007 0024 8213 2000 0010

Podania wraz z kompletem załączników i dowodem wpłaty opłaty egzaminacyjnej należy składać w Notariacie Kurii Diecezjalnej w Siedlcach (ul. Piłsudskiego 62)

Kontakt: Małgorzata Trzaskalik-Wyrwa tel. 603 683 952

Ks. Michał Szulik tel. 506 046 646

OŚWIADCZENIE CARITAS POLSKA

Caritas Polska wydała oświadczenie w sprawie aktualnych działań i dyskusji w wymiarze publicznym dotyczących osoby ludzkiej oraz świadczeń medycznych na jej rzecz.

OŚWIADCZENIE

Caritas od 25 lat posługuje chorym, niepełnosprawnym, dzieciom i terminalnie chorym. Caritas Polska z niepokojem obserwuje toczącą się w kraju dyskusję oraz podejmowane decyzje w sferze realizacji praw do ochrony i opieki nad ludźmi chorymi, niezależnie od ich wieku i stanu rozwojowego.

Caritas w Polsce to instytucje bardzo dobrze rozpoznawalne i cieszące się zaufaniem w społeczeństwie, przede wszystkim dzięki realizacji misji niesienia pomocy potrzebującym bez względu na ich wyznanie, rasę i narodowość. Jedną z form pomocy są Stacje Opieki Caritas, które świadczą pomoc przewlekłe chorym, niepełnosprawnym, starszym. Praca ta ma charakter wielowymiarowy obejmując nie tylko świadczenia medyczne, ale też wsparcie społeczne i duchowe. Ta działalność cieszy się szacunkiem nie tylko chorych, ale też lokalnych społeczności oraz władz, które wielokrotnie publicznie dawały temu wyraz.

Z ogromną troską traktujemy próby ograniczania wolności sumienia czy ośmieszania osób i działań, promujących ogólnoludzkie wartości na czele z prawem do życia i jego ochrony. Jako ważną i pilną sprawę widzimy potrzebę bardziej efektywnego wykorzystania funduszy i nakładów na działalność medyczno-opiekuńczą i ochrony zdrowia.

Zwracamy się z apelem do wszystkich ludzi dobrej woli, mediów oraz władz o tworzenie klimatu wzajemnego szacunku w dyskusji, z uwagi na niepowtarzalną godność osoby ludzkiej niezależnie od jakości jej życia, uwzględniając zarówno dobro każdego człowieka jak i całego społeczeństwa

Z wyrazami szacunku
Ks. Marian Subocz
Dyrektor Caritas Polska

ZAPROSZENIE NA OGÓLNOPOLSKIE REKOLEKCJE KAPŁAŃSKIE

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży zaprasza Księży do wzięcia udziału w ogólnopolskich rekolekcjach kapłańskich prowadzonych przez doświadczonego rekolekcjonistę ks. prał. Zbigniewa Szostaka, kustosa sanktuarium bł. Karoliny Kózkówny w Zabawie, który wielokrotnie prowadził rekolekcje kapłańskie. Nauki te będą miały szczególny wymiar w roku 2014, w którym obchodzimy 100-lecie śmierci bł. Karoliny, patronki KSM. W rekolekcjach weźmie udział ks. biskup Henryk Tomasik.

Nasze zaproszenie skierowane jest do księży zainteresowanych Stowarzyszeniem oraz do kapłanów pełniących funkcję asystentów oddziałów i kół KSM. Uczestnicy na zakończenie otrzymują potwierdzenie o odbytych rekolekcjach kapłańskich oraz zaświadczenie do szkół o ukończeniu kursu z zakresu wiedzy i form pracy z młodzieżą.

Rekolekcje odbędą się w dniach **13-16 października 2014 roku w Ośrodku Konferencyjno – Rekolekcyjnym Archidiecezji Łódzkiej w Porszewicach k/Pabianic, Porszewice 24C, 95-200 Pabianice.**

Rekolekcje rozpoczynają się w poniedziałek spotkaniem przy kawie o godz. 16:00, kolacja o godz. 18:00, Msza św. o godz. 19.30, a kończą się w czwartek obiadem o godz. 13.00.

Całkowity koszt uczestnictwa wynosi 300 zł.

Prosimy o zabranie ze sobą alby i stuły.

Zgłoszenia prosimy kierować na adres:

Biuro Prezydium Krajowej Rady
Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży
ul. Miodowa 17/19
00-246 Warszawa

tel. 68 453 92 73
tel./fax: 68 453 92 74
prezydiumksm@gmail.com
www.ksm.org.pl

Z Chrystusowym pozdrowieniem

ks. Zbigniew Kucharski
Asystent Generalny KSM

Krzysztof Kumięga
Przewodniczący
Prezydium KR KSM

APOSTOLSKI WYMIAR BIERZMOWANIA

Wstęp

Kościół czerpie swój zapał misyjny z posłania Chrystusa. On polecił Apostołom, aby poszli na cały świat i głosili Ewangelię wszystkim narodom. Posłani tak pomagali ludziom otwartym na prawdę w uwierzeniu w Chrystusa, który jest jej pełnią. Wierzącym udzielali sakramentu chrztu, który wprowadza w misterium Wcielonego Słowa i w tajemnicę Jego Kościoła (Mt 28,19).

Ewangelizacja jest łaską miłosiernego Boga. Jest też jednym z istotnych zadań Kościoła. Głoszenie Chrystusa, bycie Jego apostołem, najgłębiej wyraża istotę Ludu Bożego. Jego istnienie i dynamizm są ukierunkowane na ewangelizację ludzi i uświęcenie świata¹.

Bierzmowany jako dojrzały członek Kościoła jest zaproszony do uczestnictwa w tej misji. Ewangelizując będzie realizował deklarację, jaką złożył podczas liturgii sakramentu bierzmowania. W dialogu z jego szafarzem wyraził swoje pragnienie wyznawania wiary i kierowania się nią w życiu. Bierzmowany jest uzdolniony do bycia świadkiem Chrystusa.

1. Ewangelizacyjny charakter obrzędów bierzmowania

Papież Paweł VI dokonał zmiany sakramentalnej formuły bierzmowania. Stwierdził, że przy sprawowaniu tego sakramentu „wyżej należy postawić starożytną formułę, właściwą liturgii bizantyjskiej, która wyraża Dar samego Ducha Świętego i wspomina Jego zstąpienie w dzień Pięćdziesiątnicy. Dlatego w Kościele łacińskim sakramentu bierzmowania udziela się przez namaszczenie krzyżem na czole, którego dokonuje się z włożeniem ręki i przez słowa: «Przyjmij znamię Daru Ducha Świętego»². Wy-

1 Por. Paweł VI, Adhortacja *Evangelii nuntiandi*, (8.12.1975), Pallottinum 1975, nr 14, http://www.opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/pawel_vi/adhortacje/evangelii_nuntiandi.html (12.05.2013).

2 *Obrzędy bierzmowania dostosowane do zwyczajów diecezji polskich*, wyd. 2, Księgarnia św. Jacka, Katowice 2010, nr 21.

jaśnił również, że wcześniejsze włożenie rąk na wybranych, towarzyszące modlitwie przed namaszczeniem krzyżem, nie należy do istoty obrzędu sakramentalnego. Owszem, trzeba je wysoko cenić, ponieważ należy do całości obrzędu i przyczynia się do pełniejszego jego zrozumienia. To poprzedzające włożenie rąk różni się bowiem od włożenia ręki, które towarzyszy czynności namaszczenia krzyżem na czole ochrzczonego.

Przygotowanie oleju krzyżma świętego należy do biskupa. On w Wielki Czwartek podczas mszy błogosławieństwa olejów przygotowuje krzyżmo święte. Może to uczynić prezbiter, który chrzci dorosłego katechumena. W niektórych Kościołach wschodnich czyni to patriarcha³.

3 Liturgia w Antiochii w ten sposób wyraża epiklezę poświęcenia krzyżma świętego (myronu): „Ojcze... ześlij Twojego Ducha Świętego na nas i na ten olej, który jest przed nami: poświęć go, aby był dla wszystkich, którzy zostaną nim namaszczeni i naznaczeni, myronem świętym, myronem kapłańskim, myronem królewskim, namaszczeniem wesela, szatą światła, płaszczem zbawienia, darem duchowym, uświęceniem duszy i ciała, szczęściem nieprzemijającym, niezatartą pieczęcią, puklerzem wiary i tarczą ochronną przeciwko wszystkim zakusom Nieprzyjaciela”, KKK 1297. W tradycji bizantyjskiej, prawo konsekracji mirry, oleju stosowanego do bierzmowania, zwanego miropomazanie, należy wyłącznie do biskupa. Myrra składa się z wody, oleju, balsamu, wina i około 40 wonnych substancji. Jest to symboliczne ukazanie różnorodności darów Ducha Świętego. Przygotowanie mirry rozpoczyna się w W. Poście a jej gotowanie zaczyna się w W. Poniedziałek. Biskup osobiście zapala ogień pod kotłem z przygotowanym olejem. Ogień jest podtrzymywany przez cały czas, do W. Środy, przez duchownych. W tym dniu rozlewa się olej do 12 naczyń, a jego poświęcenie odbywa się w W. Czwartek w czasie św. Liturgii. – W tradycji wschodniej biskup czyni to rzadko, raz w roku, a czasem raz na dwa lub więcej lat. – W czasie Wielkiego Wejścia prezbiterzy przenoszą naczynia z myrrą i ustawiają je naokoło prestołu za ikonostasem. Jest to stół w kształcie sześcianu, sporządzony z drewna lub marmuru, okryty specjalną szatą. Po konsekracji chleba i wina na prestole, czyli tronie, biskup konsekruje myrrę, czyniąc nad każdym naczyniem znak krzyża świętego i wygłaszając odpowiednią modlitwę, w której prosi Boga o zesłanie Ducha Świętego na poświęcany olej. W modlitwie końcowej wypowiada dziękczynienie za konsekrowaną myrrę, A. C. Calivas, *Życie sakramentalne*, w: *Prawosławie. Światło wiary i źrój doświadczenia*, red. K. Leśniewski, J. Leśniewska, Lublin 1999, s. 185.

Obrzęd bierzmowania rozpoczyna się po Ewangelii. Wtedy następuje prezentacja kandydatów. Duszpasterz zwracając się do biskupa mówi: „Czcigodny ojcze, Kościół święty prosi przeze mnie o udzielenie sakramentu bierzmowania zgromadzonej tu młodzieży naszej parafii”. Biskup w odpowiedzi pyta duszpasterza: „Czy młodzież wie, jak wielki dar otrzymuje w tym sakramencie i czy przygotowała się należycie do jego przyjęcia?” Ten zapewnia: „Jestem przekonany, że wszyscy przygotowali się do bierzmowania, uczestniczyli bowiem przez szereg dni w słuchaniu słowa Bożego i wspólnej modlitwie oraz przystąpili do sakramentu pokuty”.

Po takim zapewnieniu biskup zwraca się do kandydatów: „Droga młodzieży powiedzcie przed zgromadzonym tu Kościołem, jakich łask oczekujecie od Boga w tym sakramencie?” Kandydaci w odpowiedzi wyrażają swoją świadomość doniosłości tego sakramentu: „Pragniemy, aby Duch Święty, którego otrzymamy, umocnił nas do mężnego wyznawania wiary i do postępowania według jej zasad”. Wszyscy uczestnicy potwierdzają tę wypowiedź aklamacją; „Amen”.

Wypowiedziana deklaracja nie jest tylko werbalną formułą. Ona zawiera program życia mocą Ducha Świętego. Nowy człowiek, zrodzony w chrzcie, zwłókł z siebie dawnego człowieka z jego uczynkami. Teraz zostaje odnowiony ku głębszemu poznaniu Boga (Kol 3, 9-10). Nowy człowiek w wybierzmowanym to człowiek głębiej nawrócony, który świadomie, wobec wspólnoty eklezjalnej, wybiera Chrystusa jako swego Pana i Zbawiciela. Ten wybór będzie potwierdzać codzienne, odrzucając wszystko, co ma choćby posmak zła (1 Tes 5, 22).

Pomocą do zrozumienia tej apostołskiej misji jest homilia. Ona pozwala głębiej zrozumieć tajemnicę bierzmowania. Ta zaś wyraża się w zdynamizowaniu inicjacji chrzcielnej. Dlatego po homilii kandydaci odnawiają przyrzeczenia chrzcielne. Biskup mówi: „Pytam każdego z was: Czy wyrzekasz się szatana, wszystkich jego spraw i pokus?”. Kandydaci mówią: „Wyrzekam się”. Biskup kontynuuje dialog i pyta o wiarę: „Czy wierzysz w Boga Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?; Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Jego Syna jedyne, a naszego Pana, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?; Czy wierzysz w Ducha Świętego, Pana i Ożywiiciela, którego masz dzisiaj otrzymać w sakramencie bierzmowania, tak jak

Apostołowie otrzymali Go w dniu Pięćdziesiątnicy?; Czy wierzysz w święty Kościół powszechny, obcowanie Świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?” Po kolejnych zapewnieniach: „wierzę”, biskup stwierdza: „Taka jest nasza wiara. Taka jest wiara Kościoła, którego wyznawanie jest nasza chlubą w Chrystusie Jezusie, Panu naszym”. Wszyscy wypowiadają „Amen”, wyrażając wspólnotę wiary z kandydatami.

Teraz biskup, mając ręce wyciągnięte nad kandydatami, odmawia modlitwę z prośbą o dary Ducha Świętego: „Boże wszechmogący, Ojcze naszego Pana, Jezusa Chrystusa, który odrodziłeś te sługi swoje przez wodę i Ducha Świętego i uwolniłeś ich od grzechu, ześlij na nich Ducha Świętego Pocieszyciela, daj im ducha mądrości i rozumu, ducha rady i męstwa, ducha umiejętności i pobożności, napełnij ich duchem bojaźni Twojej. Przez Chrystusa, Pana naszego”.

Ta oracja o nadprzyrodzone uzdolnienia dla kandydatów do bierzmowania jest prośbą o światło Ducha Świętego, konieczne do interpretowania swego życia w świetle Ewangelii (KDK 4). Ta zaś ukazuje, że w różnych, także dramatycznych i nasyconych ludzką niesprawiedliwością wydarzeniach, jest obecny Bóg. Ta obecność niejednokrotnie dokonuje się na sposób tej, jakiej doświadczył Jezus umierający na krzyżu, gdy wołał: „Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił” (Ps 22). Te słowa będą często dla bierzmowanego adekwatne, zwłaszcza gdy będzie doświadczać niesprawiedliwości i ludzkiej nienawiści. Dzięki znaczeniu, jakie nadał słowom psalmu umierający Chrystus, pewny obecności swego Ojca, wybierzmowany potrafi spojrzeć na swój krzyż przez pryzmat zmartwychwstania swego Zbawiciela. To jest optyka prawdziwie ewangelijna. Nie ma bowiem chrześcijaństwa bez krzyża, który został opromieniony blaskiem zmartwychwstania.

Biskup bezpośrednio po zakończeniu modlitwy o dary Parakleta zwilża wielki palec prawej ręki olejem krzyżma świętego. Tymczasem kandydat podchodzi do niego. Świadek bierzmowania kładzie prawą rękę na ramieniu kandydata i podaje jego imię biskupowi. Może je wypowiedzieć sam

kandydat⁴. Szafarz sakramentu wkłada rękę na głowę kandydata i kreśli na jego czole znak krzyża, wypowiadając formułę sakramentalną, w którą włącza imię kandydata⁵. Mówi: „NN. przyjmij znamię daru Ducha Świętego”⁶. Wybierzmowany odpowiada. „Amen”. Biskup zwraca się do niego z życzeniem pokoju: „Pokój z tobą”. Wybierzmowany odpowiada: „I z duchem twoim”.

Namaszczony olejem krzyżma świętego rozpoczyna dynamiczne życie w Chrystusie. Zbawiciel jeszcze bardziej zostaje zaproszony, aby był w centrum życia bierzmowanego. Dzięki temu wszystko w jego życiu będzie sytuować się na swoim właściwym miejscu. Dojrzałość namaszczonego Duchem Świętym nie jest doskonała i ostateczna. Dlatego jest on ciągle człowiekiem zasłuchanym w Boga i czujnym na Jego znaki. Trwanie przy Chrystusie czyni go dyspozycyjnym i gotowym do podejmowania zadań w Jego imię. Dzięki wsłuchiowaniu się w głos Boży, który wybrzmiewa w Piśmie św., także w różnych sytuacjach życiowych człowieka, bierzmowany

4 Chodzi o imię chrzcielne. Obrzędy bierzmowania i Kodeks Prawa Kanonicznego nie wspominają o nowym imieniu bierzmowanego. Praktyka imienia chrzcielnego sięga tradycji wczesnochrześcijańskiej, gdy sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego były udzielane łącznie. Ich rozdzielenie w Kościele zachodnim przyniosło wprowadzenie nowego imienia, jako wybranie patrona ze względu na sakrament bierzmowania. Taką praktykę znał Grzegorz z Tours (+594). Potwierdza ją *Pontificale Romanum* z XII wieku, a na ziemiach polskich: *Pontyfikał lwowski* z XIV w., kodeksy w XVI wieku, statuty synodu krakowskiego biskupa Nankiera z 1320 roku oraz statuty synodu przemyskiego biskupa Macieja Janiny z 1415 roku, zob. D. Skrok, *Bierzmowanie w życiu chrześcijanina*, Radom 2003, s. 116.

5 W Polsce, na podstawie starodawnego zwyczaju, kandydat może wybrać sobie patrona bierzmowania, zob. Konferencja Episkopatu Polski, *Instrukcja duszpasterska dotycząca sakramentu bierzmowania* (16.01.1975); *Obrzędy bierzmowania dostosowane do zwyczajów diecezji polskich*, dz. cyt. s. 33. W takim przypadku należy podać imię chrzestne i imię patrona bierzmowania.

6 *Accipe signaculum doni Spiritus Sancti*. W Kościołach wschodnich rytu bizantyjskiego po modlitwie epikletycznej odbywa się namaszczenie myronem na najważniejszych częściach ciała: czole, oczach, nosie, uszach, wargach, piersi, plecach, rękach i stopach. Każdemu namaszczeniu towarzyszy formuła „Signaculum doni Spiritus Sancti - Pieczęć daru Ducha Świętego”, KKK 1300.

nie jest zaskakiwany trudnymi doświadczeniami. On potrafi dostrzegać sens nawet w tym, co po ludzku nie ma sensu, np. w chorobie, porażkach życiowych, czy lekceważeniu go przez ludzi.

Łaska Ducha Świętego przenika całe życie bierzmowanego. Ono, kształtowane mocą wiary, jest coraz bardziej ufnym zawierzeniem się Bogu we wszystkich wymiarach własnej egzystencji. Dynamizm darów Parakleta pogłębia świadomość bierzmowanego, że jest kochany przez Boga, ale także uzdalnia do realizowania miłości ofiarnej wobec Niego i bliźnich. Taka miłość jest najbardziej przekonującym znakiem przynależności do Chrystusa, który umiłował grzeszników i umarł za ich zbawienie na krzyżu (Rz 5,8).

Po zakończeniu obrzędu biskup oczyszcza ręce z oleju i umywa je, a następnie przewodniczy modlitwie powszechnej. Natomiast liturgia eucharystyczna jest sprawowana bez zmian i kończy się przyjęciem Komunii św. Można jej udzielić wybierzmowanym pod obiema postaciami. Na zakończenie celebracji biskup udziela błogosławieństwa, uwzględniającego sytuację umocnionych Duchem Świętym⁷.

Chrześcijanin obdarowany darami Parakleta staje się świadkiem przez to, że ma klarowną hierarchię wartości. W świecie, gdzie wiele podstawowych wartości, jak: świętość człowieka poczętego, świętość małżeństwa, czystość moralna, wierność przykazaniom Dekalogu, jest kwestionowanych, a nawet brutalnie zwalczanych, wierność tym wartościom robi wrażenia na ludziach. Często zajmują oni postawę życzliwego zrozumienia, albo przynajmniej tolerancji. Nierzadko jednak te wartości są wyszydzane przez tzw. moralne autorytety, które usiłują, uciekając się niejednokrotnie do argumentów irracjonalnych, uzasadniać nihilizm moralny, bylejakość życiową, czy daleko idącą wyrozumiałość dla zła, które czyni człowieka. Ale świadectwo bierzmowanego może sprowokować do głębszych przemyśleń. Przykłady nawróceń tzw. ludzi z marginesu, którzy dzięki świadectwu chrześcijan odnaleźli Chrystusa, świadczą, że ostateczne zwycięstwo należy do dobra. Zawsze bowiem jest aktualna zasada św. Pawła: „Zło dobrem zwycięża” (Rz 12,21), nawet jeśli to zwycięstwo każe na siebie dłużej czekać. Chrześcijanin nie ma prawa nikogo zmuszać do nawrócenia,

7 Obrzędy bierzmowania dostosowane do zwyczajów diecezji polskich, dz. cyt., s. 61-63.

wywierać presji, by ktoś się zmienił moralnie, ale ma prawo, nawet obowiązek być światłem dla świata i solą ziemi (Mt 5,13-16).

2. Treść świadectwa chrześcijańskiego

Chrześcijanie są wyznawcami Chrystusa, wcielonego Syna Bożego, który przez swoją śmierć i zmartwychwstanie stał się Odkupicielem wszystkich ludzi⁸. Te wydarzenia zbawcze, zwane misterium paschalnym Wcielonego Słowa, stanowią istotną treść wiary chrześcijańskiej. Tę prawdę potwierdzają Ewangelie. Misterium paschy Chrystusa jest treścią życia tych, którzy przyjęli Chrystusa jako swojego Pana i Zbawiciela. Oni jako ludzie wiary są świadkami życia, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa.

Opowiadania ewangelijne potwierdzają, że pierwszymi świadkami zmartwychwstania ukrzyżowanego Nauczyciela z Nazaretu były kobiety⁹. One o świcie po zakończeniu szabatu udały się do grobu, aby namaścić ciało ukrzyżowanego Jezusa. Znalazły grób pusty (Mk 16,1). Spotkanie z aniołem upewniło ich, że Jezus jest prawdziwie Synem Bożym. On zabity, zmartwychwstał trzeciego dnia (Mk 16, 5-6). Kobiety tę wieść przyjęły z wiarą, która je przynagliła, by tą niezwykłą prawdą podzielić się z innymi. Pełne radości pobiegły do uczniów Jezusa, by im o tym powiedzieć. Uczniom było trudniej niż kobietom uwierzyć w zmartwychwstanie ukrzyżowanego Mistrza. Piotr i Jan biegną do grobu, by się o tym przekonać. Piotr zatrzymuje się przy grobie, widząc, że jest pusty. Jan wszedł do jego wnętrza. Obaj uwierzyli, że ich Nauczyciel żyje (J 20,3- 9). Tomasz, aby uwierzyć w zmartwychwstanie Jezusa musiał dotknąć stygmatów śmierci na Jego uwielbionym ciele (J 20,24- 29).

Doświadczenie paschalne kobiet ukazało, że świadkami Jezusa Chrystusa, wbrew panującej tradycji, mogą być wszyscy, którzy doświadczyli Go w wierze. Według prawa żydowskiego kobiety i dzieci były traktowane jako świadkowie niewiarygodni. Wiarygodnymi świadkami byli tylko

8 Zob. Jan Paweł II, Encyklika *Redemptor hominis*, w: *Encykliki Ojca Świętego Jana Pawła II*, t. 1, Wydawnictwo św. Stanisława B.M. Archidiecezji Krakowskiej, Kraków 1996, s. 3-53.

9 Franciszek, *Powołaniem chrześcijan budowanie cywilizacji życia*, Audiencja 03.04.2013, http://www.pastorais.pl/aktualnosci/swiat/papiez_franciszek_powolaniem_chrzescijan_budowanie_cywilizacji_zycia (18.04.2013).

mężczyźni. Ewangelie ukazują, że właśnie niewiasty są wiarygodnymi świadkami rezurekcji Jezusa. Ich świadectwo potwierdziło historyczność tego wydarzenia.

Bóg wybiera na świadków swoich zbawczych działań według własnej woli a nie według ludzkich kryteriów. Pierwszymi świadkami narodzin Chrystusa Zbawiciela uczynił pasterzy, ludzi prostych i pokornych. Pierwszymi świadkami zmartwychwstania były kobiety. Jest to fundament dla ich misji jako matek. Ich świadectwo że Jezus żyje, dawane swoim dzieciom, wnukom, ma moc kształtowania ich wiary w sposób organiczny. Świadectwo matki i ojca o Chrystusie, potwierdzone życiem przenikniętym miłością Boga i bliźnich, jest najważniejszą szkołą formacji religijnej członków naturalnej rodziny.

Kobiety w Kościele i na drodze wiary jego członków mają umiejętność otwierania bram dla Pana w swoich środowiskach, zwłaszcza w rodzinie. Ich naśladowanie Jezusa i kontemplacja Jego oblicza dokonują się w prostocie i głębi kobiecego spojrzenia miłości. Chrześcijanki czerpią to spożycie z ufnej wiary¹⁰.

Uczniowie Jezusa przeżyli osobiste spotkania ze Zmartwychwstałym, chociaż nie zawsze Go natychmiast rozpoznawali. Ich oczy otwierały się, gdy słyszeli Jego słowa i widzieli Jego gesty. Ale zrozumienie całej prawdy o ukrzyżowanym i zmartwychwstałym Jezusie dał im Duch Święty w dniu Pięćdziesiątnicy (Dz 2,1- 4). Spotkanie ze Zmartwychwstałym i umocnienie łaską Parakleta stały się źródłem odwagi, aż po heroizm, w głoszeniu paschalnego Pana (Łk 24,30- 32).

3. Bierzmowany świadkiem paschy Chrystusa

W epoce Kościoła jest wiele znaków obecności zmartwychwstałego Chrystusa. Są nimi Pismo Święte i sakramenty, zwłaszcza Eucharystia. Syn Boży, przez tajemnicę wcielenia zjednoczył się jakoś z każdym człowiekiem¹¹. Zapewnił, że „*cokolwiek uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili*” (Mt. 25, 40). Czynione dobro, okazywane miło-

10 Tamże.

11 Jan Paweł II, Encyklika *Redemptor hominis*, dz. cyt., nr 8.

sierdziej bliźnim przez wyznawców Zmartwychwstałego, są wyrazem tego przekonania. Stanowią też uzewnętrznienie współpracy z Jego łaską. Ta zaś jest swoistym promieniem Jego paschy.

Sakramenty święte są skutecznymi znakami zbawczej obecności Chrystusa. Ich udzielanie dokonuje się we wspólnocie Kościoła. Osoby uczestniczące w celebracji sakramentów, także bierzmowania, są świadkami faktu, który chociaż jest bardzo osobisty dla przyjmującego, to również posiada wymiar wspólnotowy. Dzięki obecności świadka wzrasta ranga autentyczności wydarzenia. Ta obecność jest także elementem mobilizującym do wypełniania zadeklarowanych zobowiązań przez przyjmującego sakrament bierzmowania.

Paschalna obecność wcielonego Syna Bożego w sakramentach świętych przemienia ludzkie serca. Czyni je dziecięcą ufne. Jezus paschalny jest obecny pośród swych wyznawców w nowy sposób. On jest tym, który był ukrzyżowany. Po zmartwychwstaniu Jego ciało jest chwalebne. On już nie powrócił do życia ziemskiego. Jego kondycja jest zupełnie nowa, bo w pełni nadprzyrodzona.

Dzięki życiu sakramentalnemu, człowiek wierzący żyje pewnością, że Jezus zmartwychwstał i kroczy obok nas na drodze życia. Natomiast dzięki cności nadziei uczestniczy już w rzeczywistości nieba. Nadzieja jest kotwicą umieszczoną w niebie. Jej sakramentalne „liny” sięgają ziemi. Trzymając się ich, człowiek niesie światu nadzieję zbawienia. Jako świadek Jezusa ukazuje nową wizję świata. Ten świat, tak bardzo skomplikowany, jest na drodze, by stać się królestwem prawdy, sprawiedliwości, miłości i pokoju. Jest to ważne, ponieważ świat przesączony grzechem zestarzał się. W nim są ciągle obecne wojny i zło. Zmartwychwstały Chrystus zapowiedział nowe niebo i nową ziemię¹².

Bierzmowani jako świadkowie Zbawiciela są w ustawicznej konfrontacji z falą sekularyzacji i laicyzacji. Ich świadectwo życia, umocnione przez Parakleta, jest szczególnie nośne, ponieważ współczesny człowiek chętniej słucha świadków, aniżeli nauczycieli; a jeśli słucha nauczycieli, to dlatego, że są świadkami¹³. Ewangelia nie jest ideologią, którą się podziwia, ale

12 Franciszek, dz. cyt.

13 Por. Paweł VI, *Evangelii nuntiandi*, dz. cyt. nr 41.

zachętą do podjęcia jej radykalnych i wymagających wymagań. Ukazanie wartości Ewangelii przez świadectwo życia ma moc przekazania prawdy wiary oraz zmiany nastawienia człowieka, i sprowokowania go do postępowania według jej wskazań. Człowiek wobec autentycznego świadectwa wiary nie może pozostać obojętny. Musi się do niego jakoś ustosunkować, zajmując stanowisko. Jako wolny może je odrzucić, ale potrafi je przyjąć i pozwoić, aby słowo Boże zaczęło kształtować jego umysł, serce i styl życia.

Liturgia bierzmowania ewangelizuje przyjmującego ten sakrament, także szafarza oraz innych uczestników tej celebracji. Jednocześnie uzdalnia wybierzmowanego do dawania świadectwa o Bogu, który jest miłością (KL 2). Bierzmowany jako świadek wiary jest uzdolniony do otwartości na działanie Ducha Świętego. Ta otwartość dotyczy gotowości przyjęcia całego Bożego objawienia, podejmowania trudu formacji własnego sumienia oraz przenikania swojej codzienności treściami wiary. Dotyczy także umiejętności przyjmowania doświadczeń, które po ludzku nie mają sensu.

Duch Święty, przychodzący w czasie bierzmowania, nie staje się własnością wybierzmowanego. To bierzmowany powinien stać się Jego własnością, czyli być uległy natchnieniom Parakleta. Bierzmowany tylko wtedy będzie prawdziwym świadkiem wiary, gdy stanie się narzędziem Boga. Takim narzędziem stanie się wówczas, gdy realnie Mu zaufa i odda Mu całe swoje życie. Wtedy, żyjąc wiarą i miłością pochodzącą od Ducha Świętego, będzie kroczyć paschalną drogą ku zbawieniu¹⁴. Krocząc drogą krzyża ku zmartwychwstaniu pokaże innym drogę do prawdziwej, bo synowskiej relacji z Bogiem. Taki świadek potrafi zrozumieć, że jego decyzje, czyny i osiągnięcia, nie są jego zasługą, ale wynikiem współpracy z Duchem Świętym. Dary Parakleta wyzwalają ludzką inwencję i czynią ludzki wysiłek skutecznym¹⁵.

Szczególną formą świadectwa jest męczeństwo. Oznacza ono świadome i dobrowolne przyjęcie śmierci w obronie wiary lub za wartości moralne odnoszące się do Boga. Taka postawa świadczy o heroicznym

14 J. Misiurek, *Apostolstwo wyrazem dojrzałości chrześcijańskiej*, w: A. J. Nowak, W. Słomka (red.), *Dojrzałość chrześcijańska*, „Homo meditans” 11, Lublin 1994, s. 114-115.

15 M. Kluz, *Dynamizm sakramentów chrztu i bierzmowania*, „Liturgia sacra” 18 (2012), nr 1 (39), s. 78-79.

wydoskonaleniu się człowieka w cnotach wiary, nadziei i miłości. Jest konsekwencją życia w zażyłej relacji z Bogiem, który w Jezusie Chrystusie ukrzyżowanym i zmartwychwstałym okazał ludzkości swoją zbawczą miłość¹⁶. Ta relacja pozwala zrozumieć, że ludzkie życie nie jest wartością absolutną. Jest Bożym darem. I tylko Bóg ma do niego prawo. Przyjęcie śmierci męczeńskiej jest wartością nie ze względu na samą ofiarę, ale motyw działania. W męczeństwie tym motywem jest wiara w Boga i troska o właściwy sposób oddawania Mu chwały¹⁷.

Odważne świadectwo o Chrystusie jest zawsze wynikiem i znakiem osobowej więzi męczennika z Nim. Odwaga przyjęcia śmierci w imię wierności Bogu i wyznawanych Jego prawd, świadczy o ich absolutnej wartości¹⁸. Męczeństwo przynosi liczne duchowe owoce, często łaskę nawrócenia dla tych, którzy są jego sprawcami. Przez męczeństwo chrześcijanin staje się szczególnie naśladowcą Chrystusa. W męczennikach cierpi sam Chrystus¹⁹. Prześladowanie Jego wyznawców wyznacza historię Kościoła (Dz 7, 54- 60; 8, 1- 3). Także współcześnie chrześcijanie giną za wiarę. W ponad 70 krajach są oni prześladowani²⁰.

Męczeństwo w tradycji chrześcijańskiej bywa nazywane chrztem krwi. Dotyczy to zwłaszcza katechumenów skazanych na śmierć za wiarę. Kościół zawsze traktował ich męczeństwo na równi z chrztem. Było ono rozumiane jako odpowiednik chrztu sakramentalnego. Chrystus nazwał chrztem swoją śmierć na krzyżu (Mk 10,38 i Łk 12,50). Męczeństwo jest nie tylko oddaniem życia za Chrystusa, ale ukoronowaniem życia z Chrystusem. Do męczeństwa dorasta człowiek przez godne życie. Osiąga ono szczyt w przelaniu krwi, ale realizuje się w codziennym trudzie nie ulegania ludzkim skłonnościom i w walce z wewnętrznymi pożądaniami. Jest to

16 S. Szymik, *Męczeństwo*, w: *Encyklopedia katolicka*, t. 12, Towarzystwo Naukowe KUL, Lublin 2008, s. 695.

17 Cz. Bartnik, *Bierzmowanie Kościoła*, CT 48 (1978), s. 27-30.

18 A. Derdziuk, *Męczeństwo*, w: *Encyklopedia katolicka*, dz. cyt., s. 702.

19 I. Werbiński, *Męczennicy*, w: *Encyklopedia katolicka*, dz. cyt., s. 679.

20 *Milujcie się*, http://www.milujciesie.org.pl/pg/pl/meczennicy_xxi_wieku.html, (05.04.2013).

męczeństwo codziennej ascezy²¹. Wybierzmowani chrześcijanie są powołani nade wszystko do takiej formy męczeństwa.

4. Świadcstwo bierzmowanych buduje wspólnotę

Pierwszym środowiskiem, w którym bierzmowany składa swoje świadectwo wiary jest jego rodzina. Tak jest budowany Kościół domowy. On jest naturalną wspólnotą życia i wiary. Wybierzmowani domownicy są dla siebie nawzajem świadkami Chrystusa. Rodzice, wypełniając rozliczne i różnorodne zadania w rodzinie i na rzecz rodziny, ukazują w zwykłej codzienności swój związek z Bogiem. Czynią tak, gdy kierują się duchem Ewangelii w rozwiązywaniu problemów każdego dnia. Stają się pierwszymi ewangelizatorami swoich dzieci. Przekazują wartości ewangeliczne w sposób organiczny, a nie przez nakazy czy zakazy. Ich szlachetne życie jest dla dzieci naturalnym motywem do naśladowania. Modlitwa rodziców jest świadectwem, które bardziej oddziałuje na dzieci niż kierowane do nich polecenie praktykowania modlitwy osobistej. Chrześcijański klimat domu to świadectwo najbardziej przemawiające i zobowiązujące wszystkich domowników.

Dzieci doświadczając takiego świadectwa w domu, umocnieni sakramentem bierzmowania, zaniósł je do rówieśników w szkole. Środowisko szkolne nie jest tak zintegrowane jak rodzina. Bierzmowani uczniowie winni być świadomi, że moc darów Ducha Świętego wspiera ich, aby nie wstydzili się swojej wiary wobec rówieśników. Mają ją ukazywać przez szlachetne postępowanie, kulturalne słowa, i gotowość pomagania innym, a także umiejętnością przebaczenia sprawcom różnych przykrości.

Młodzi dojrzały chrześcijanie, wsparci mocą Ducha Świętego, stają się świadkami wiary i apostołami wobec swoich rówieśników przez świadome przeżywanie swojej wiary w ich gronie. Oni swoim postępowaniem ukazują możliwość budowania chrześcijańskiej wspólnoty. Tak tworzą atmosferę życzliwości i przyczyniają się do budowania wspólnoty ludzkiej, a z czasem również eklezjalnej. Szkoła jest miejscem ewangelizacji przez katechezę. Jej treści stają się łatwiejsze do przyjęcia przez młodych, zwłaszcza przeżywających kryzys autorytetów, także kryzys swojej wiary, dzięki szlachetnemu życiu swoich rówieśników. Ci, przez swoją normalność

21 M. Bielawski, *Zdziwione spojrzenie*, „Znak” 5 (540) 2000, s. 31.

w przeżywaniu wspólnoty z Chrystusem w Jego Kościele, mogą być przekonującymi świadkami tego, że religia nie jest ograniczaniem wolności człowieka, ale jej wyzwaniem. Chrześcijaństwo ukazuje wolność zawsze w kontekście osobowym. Przypomina, że w realizację wolności człowiek musi angażować swój rozum i wolę, zatem brać odpowiedzialność za swoje czyny²².

Bierzmowani przez swoje życie z wiary przyczyniają się do budowania wspólnoty parafialnej. W tej wspólnocie dokonuje się ich uświęcenie przez słuchanie słowa Bożego i życie sakramentalne. Ich wspólnota z Chrystusem przyczynia się do ożywienia życia parafialnego. Bierzmowani czynnie uczestniczą w życiu parafii przez udział w zespołach modlitewnych i apostoelskich. A nade wszystko angażują się w celebrację Eucharystii, spełniając określone funkcje liturgiczne, które nie wymagają święceń. Tak pogłębiają swą duchowość. Są też dla innych przykładem chrześcijanina, który nie ogranicza swego chrześcijaństwa do słownych deklaracji, ale żyje ich treścią. Bierzmowani we wspólnotach parafialnych dorastają do troski o Kościół powszechny, a zwłaszcza o jego działalność misyjną²³.

Wierzący umocnieni Duchem Świętym są powołani i uzdolnieni do dawania świadectwa także w przestrzeni społecznej, zwłaszcza w działalności zawodowej czy politycznej. Chrześcijanin jest powołany do troski o dobro wspólne. A stanowi je suma elementów życia społecznego, które stanowią pomoc do zdobywania przez poszczególnych ludzi dojrzałości osobowej. Do prowadzenia życia prawdziwie ludzkiego konieczne jest wyżywienie, odzież, mieszkanie, ale także prawo do swobodnego wyboru stanu i do założenia rodziny, do wychowania i pracy, do dobrej sławy i szacunku, do odpowiedniej informacji i do postępowania według słusznej normy własnego sumienia, do ochrony życia prywatnego oraz do sprawiedliwej wolności także w dziedzinie religijnej (KDK 26).

Porządek społeczny kształtują i ożywiają duchem Ewangelii katolicy świeccy. Oni jako wybierzmowani, budując swoje życie na prawdzie i sprawiedliwości ożywianej miłością, stanowią zachętę dla innych, by

22 J. Król, *Chrześcijanin dziś. Apostolat świeckich*, Biuro Inspektoriatu Rodziny Salezjańskiej, Łódź 1983, s. 86.

23 Tamże, s. 70-76.

odpowiedzialnie korzystali z daru wolności, odnawiali sposób myślenia, uwzględniając treści ewangelijne. W takim klimacie dokonują się przemiany życia społecznego. Zaczyn ewangeliczny ma bowiem moc kształtowania ludzi odpowiedzialnych nie tylko za swoje zbawienie, ale także za zbawienie innych. Tak w mocy Ducha Świętego kształtuje się nowe oblicze ziemi²⁴.

Osobista świętość świadków Chrystusa dodaje odwagi do świadczenia o Nim w społeczeństwie i zmienia przestrzeń publiczną. Chrześcijanie czynią to mądrze korzystając z różnych środków przekazu. Radio, telewizja, internet, prasa dają możliwość upowszechniania Ewangelii. Ukazywanie jej zbawiennego wpływu na życie jednostek i różnych społeczności może inspirować myślenie odbiorców, ale także przełamywać ich obojętność, która jest wyrazem powierzchownej wiary.

Chrześcijanie składają swoje świadectwo w życiu publicznym także przez dzieła sztuki, również przez propozycje mądrej rozrywki. Bycie świadkiem Chrystusa w rozmaitych przestrzeniach życia nie jest jakąś nadzwyczajną misją. Jest obowiązkiem każdego wybiernowanego. Również mądre korzystanie z wartości materialnych ma wymiar apostołski, gdy są one traktowane jako środek pomocny do osiągnięcia celu ostatecznego, zbawienia wiecznego²⁵.

Zakończenie

Sakrament bierzmowania stanowi zobowiązanie i jednocześnie pomoc do apostołstwa. Apostolat bierzmowanego realizuje się nade wszystko przez życie z wiary. Jego słowa, postawa życiowa, przeniknięta świadomością trwania w Chrystusie, mogą stać się zachęcającym świadectwem dla bliźnich, zwłaszcza stojących z dala od Chrystusa i Jego Kościoła. Styl życia chrześcijańskiego może być dla nich okazją do zbliżenia się do Zbawiciela i włączenia się w życie Ludu Bożego.

Bierzmowany, żyjąc mocą śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, dorasta do heroicznego świadectwa o Nim. Na co dzień jest ewangelizatorem.

24 Zob. Jan Paweł II, *Homilia* (Warszawa, 2.06.1979r.), <http://www.pielgrzymka.oaza.pl/> (25.04.2013).

25 D. Rey, *Definicja nowej ewangelizacji i wyzwania stojące na jej drodze*, w: *Nowa ewangelizacja. Kerymatyczny impuls w Kościele*, Wrocław 2012, s. 51.

Życie Ewangelią jest najbardziej skutecznym narzędziem ewangelizacji. Dobra Nowina o zbawieniu ma siłę przemieniania ludzkich serc. Pozwala też zrozumieć sens spraw, które po ludzku nie mają sensu, jak: grzech, niesprawiedliwość, czy śmierć.

Ks. Łukasz Szczeblewski¹

KS. ZBIGNIEW PIASECKI (1916-2011) WYBITNY TWÓRCA MUZYKI RELIGIJNEJ

Rozwój kultury muzycznej Kościoła w XX i XXI w. to owoc działalności wielu twórców, wśród których na szczególną uwagę zasługuje osoba ks. Zbigniewa Piaseckiego. Dnia 28 sierpnia 2014 r. przypada trzecia rocznica jego śmierci. Niewątpliwie jest to dobra okazja, aby przypomnieć sylwetkę tego kapłana i kompozytora. Do dnia dzisiejszego bowiem uważany jest on za jednego z najbardziej zasłużonych muzyków kościelnych ostatnich dziesięcioleci. Niewiele osób pamięta jednak, iż początki jego posługi kapłańskiej, jak i działalności muzycznej, związane są z diecezją siedlecką.

Ks. Zbigniew Mieczysław Piasecki² urodził się 7 maja 1916 r. w Przydrujsku na Łotwie. Jego ojciec, Władysław, był wykształconym organistą, a matka, Antonina z Bugajskich, miała wykształcenie nauczycielskie. Rodzina Piaseckich wielokrotnie zmieniała miejsce zamieszkania. Z Przydrujska przeniosła się do Samhorodka k/Kijowa, gdzie 13 lipca 1916 r. Piasecki otrzymał sakrament Chrztu świętego. Następnie przeprowadzili się do Ostrówka nad Wisłą, Samogoszczy i Sosnowicy, gdzie urzędy proboszcza piastował brat Władysława, ks. Józef Piasecki.

1 Ks. Łukasz Szczeblewski, ur. 1982 r., kapłan diecezji siedleckiej, mgr teologii, lic. historii w specjalności muzykologia kościelna, doktorant na Wydziale Nauk Historycznych i Społecznych UKSW w Warszawie.

2 Informacje biograficzne oraz wykaz twórczości ks. Piaseckiego zostały zaczerpnięte z następujących opracowań: J. Drewniak, *Ksiądz Zbigniew Piasecki - życie, działalność, twórczość kompozytorska*, Włocławek 2002; J. Drewniak, *Fenomen zamilowania muzycznego w życiu i powołaniu kapłańskim Ks. Idziego Ogierniana Mańskiego i Ks. Zbigniewa Piaseckiego*, „Liturgia Sacra” 8 (2002), nr 1, s. 107-125; A. Filaber, *Śp. Ks. Zbigniew Piasecki*, „Liturgia Sacra” 17 (2011), nr 2, s. 469-472; P. Wiśniewski, *Ksiądz Zbigniew Piasecki (1916-2011) - duszpasterz, pedagog i kompozytor*, „Annales Lublinenses Pro Musica Sacra” 3 (2012), nr 3, s. 149-156; Ł. Szczeblewski, *Repertuar śpiewów w zbiorze ks. Zbigniewa Piaseckiego (1916-2011) „Panu memu śpiewać chcę” i jego przydatność liturgiczna*, Warszawa 2013, (Mps pracy licencjackiej w Bibl. UKSW) oraz uzupełniono wspomnieniami kompozytora, Z. Piasecki, *Okruchy wspomnień*, druk komputerowy z 11 X 2009 r., a także informacjami z teczek personalnych ks. Z. Piaseckiego z Archiwum Diecezjalnego w Siedlcach i Archiwum Kurii Metropolitarnej w Warszawie.

Pierwsze umiejętności muzyczne Zbigniew zdobywał pod okiem ojca. Następnie po ukończeniu podstawowej szkoły powszechnej w Samogoszczy kontynuował edukację w gimnazjum salezjańskim w Różanymstoku. W 1932 r. wstąpił do Zgromadzenia Księży Salezjanów w Czerwińsku, gdzie po roku nowicjatu złożył 3-letnie śluby zakonne. Później kształcił się w gimnazjum w Marszałkach w województwie wielkopolskim oraz w Przemyślu, gdzie księża Salezjanie prowadzili szkołę organistowską. Po trzech latach nauki tj. w 1936 r. złożył egzamin dojrzałości i opuścił zgromadzenie.

W 1937 r. Piasecki wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Siedleckiej czyli Podlaskiej w Janowie Podlaskim. Po trzech latach studiów naukę w seminarium przerwał wybuch II wojny światowej i okupacja hitlerowska. Od września 1941 r. Piasecki wraz z innymi alumnami kontynuował studia seminaryjne w Siedlcach, a po ich ukończeniu w dniu 17 stycznia 1943 r. z rąk biskupa Czesława Sokołowskiego, administratora apostolskiego diecezji, przyjął święcenia kapłańskie w katedrze siedleckiej.

Po święceniach ks. Piasecki został skierowany do pracy duszpasterskiej w parafiach: Sosnowica (1943), gdzie był administratorem, Kopcie (1943-1944) i Sadowne (1944-1946, obecnie diecezja drohiczyńska), gdzie pracował jako wikariusz.

W roku 1946 ks. Piasecki decyzją biskupa Ignacego Świrskiego został skierowany na studia muzyczne i przeprowadził się do Warszawy. Rozpoczął naukę w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej na Wydziale Pedagogicznym, którą ukończył w 1951 r., zdobywając dyplom artysty-muzyka w zakresie nauczycielsko-instruktorskim. Następnie kontynuował swoją muzyczną edukację we wspomnianej uczelni na Wydziale Kompozycji, Teorii i Dyrygentury, uzyskując w dniu 14 czerwca 1960 r. dyplom za własną kompozycję *Missa „Regina Poloniae”* na czterogłosowy chór mieszany *a cappella*.

Równoległe z edukacją muzyczną kontynuował także studia teologiczne na Wydziale Teologii Katolickiej Uniwersytetu Warszawskiego. W 1951 r. obronił pracę magisterską z zakresu teologii moralnej na temat: *Spowiedź a kształcenie charakteru*, uzyskując tytuł magistra teologii.

Dnia 20 czerwca 1952 r. na własną prośbę został inkardynowany do Archidiecezji Warszawskiej. W Warszawie podejmował kolejno obowiązki jako: kapelan Sióstr Rodziny Maryi (1946-1948); rezydent parafii Matki Bożej Częstochowskiej (1948-1950), wikariusz parafii św. Teresy od Dzieciątka Jezus (1.08.1950-16.01.1954); prefekt w parafii Najświętszego Zbawiciela (16.08.1954-26.08.1964) oraz w 1957 r. katecheta w Liceum Muzycznym i Liceum Plastycznym; wikariusz przy archikatedrze św. Jana oraz duszpasterz akademicki przy kościele św. Anny (26.08.1964-10.06.1970); kapelan Sióstr Imienia Jezus (10.06.1970-07.10.1981); rezydent w parafii św. Teresy od Dzieciątka Jezus (07.10.1981-28.08.2011). W 1967 r. został odznaczony przez władze diecezji przywilejem noszenia rakiety i mantoletu.

W latach 1950-1968 ks. Piasecki był wykładowcą m.in. kontrapunktu, historii muzyki i liturgiki w Studium Liturgiczno-Muzycznym w Aninie, a następnie w latach 1968-1980 przy Katedrze Muzykologii na Wydziale Teologicznym Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, gdzie prowadził zajęcia z kontrapunktu, czytania partytur, instrumentacji i instrumentoznawstwa. Na wspomnianej uczelni 23 stycznia 1973 r. uzyskał także stopień naukowy doktora teologii, na podstawie dysertacji *Psalm sponsoryjny jako aktualizacja czytań mszalnych*, napisanej pod kierunkiem ks. prof. S. Grzybka.

Ks. Zbigniew Piasecki założył dwa istniejące do dnia dzisiejszego zespoły śpiewacze: Międzyuczelniany Chór Akademicki przy kościele św. Anny w Warszawie oraz Chór Akademii Teologii Katolickiej (dzisiaj UKSW).

W 2004 r. ks. Piasecki otrzymał nagrodę Prymasa Polski, Srebrną Piszczalkę, za wybitne osiągnięcia i wkład w rozwój muzyki sakralnej w Polsce. Ponadto w 2009 r. został odznaczony przez Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego, Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski za zasługi w dziedzinie chórmistrzostwa i twórczości kompozytorskiej, za osiągnięcia w pracy duszpasterskiej i pedagogicznej oraz za kształtowanie postaw obywatelskich.

Zmarł 28 sierpnia 2011 r. w wieku 95 lat, z czego w kapłaństwie przeżył 68 lat. Pochowany został w rodzinnym grobowcu na Cmentarzu Czerniakowskim w Warszawie.

Ks. Zbigniew Piasecki był nie tylko gorliwym duszpasterzem, wykładowcą i dyrygentem chórów, ale przede wszystkim kompozytorem. Jego twórczość ma głównie charakter religijny. Wśród napisanych przez niego utworów znajdują się: pieśni religijne, psalmy, hymny, części *ordinarium* i *proprium missae*, polifonia wokalna, wokально-instrumentalna, a nawet kantaty. Wiele z nich istnieje dzisiaj wyłącznie w formie rękopisów.

Najliczniejszą grupę jego kompozycji stanowią pieśni kościelne. Niewątpliwie ma to związek z reformą soborową, która dowartościowała śpiew ludowy i uprawomocniła jego liturgiczne wykorzystanie. W tym względzie utwory ks. Piaseckiego były wypełnieniem luki powstałej w repertuarze kościelnym. Jego kompozycje pieśniowe przeznaczone są na poszczególne okresy roku liturgicznego oraz na wybrane uroczystości i święta. Wiele z nich na stałe zagościło w repertuarze kościelnym i do dnia dzisiejszego cieszy się dużą popularnością. Możemy je znaleźć w wielu wydawanych dzisiaj śpiewnikach. Ogólnie odnotowano ponad 150 utworów tego typu. Do najbardziej znanych możemy zaliczyć: *Czekam na Ciebie Jezu mój dobry; Wypatrujcie tęsknie; Dalesz nam przykład; Jezu na krzyżu (Jezu tyś cały); Alleluja! Biją dzwony; Jam jest chlebem żywym; Dalesz nam chleb z nieba; Gdzie miłość wzajemna i dobroć; Czego chcesz od nas Panie.*

Kolejną pokazną grupę utworów autorstwa ks. Piaseckiego stanowią hymny. Napisał on melodie do ponad 90 tekstów hymnów brewiarzowych. Najbardziej znane jego kompozycje tego gatunku to: *W tym świętym czasie oczekiwania; Stwórcu gwiazdzistych przestworzy; Jasny Płomieniu miłości; Raduj się niebo; Jak naród wybrany; Zmiłuj się, Stwórcu, nad swoim ludem.*

Ks. Piasecki jest również autorem 23 melodii do tekstów psalmowych. Wśród nich znajduje się bardzo popularna kompozycja *Boże, obdarz Kościół Twój jednością i pokojem*, często wykonywana np. podczas nabożeństw ekumenicznych.

W dorobku kompozytorskim ks. Piaseckiego znajdują się także kompozycje wielogłosowe (m.in. kolędy, pieśni wielkopostne, wielkanocne, do Ducha Świętego, maryjne, ku czci świętych, przygodne). Najliczniejszą grupę stanowią pieśni na trzy- i czterogłosowy chór mieszany *a capella*. Odnajdujemy wśród nich również pieśni na trzygłosowy chór o głosach równych, jak również pieśni na dwa chóry.

Ważne miejsce w twórczości ks. Piaseckiego zajmują kompozycje mszalne. Jest on autorem 14 mszy jednogłosowych i 3 mszy na czterogłosowy chór mieszany *a capella*. Są to kompozycje do tekstów *ordinarium missae*. Ponadto napisał także 20 jednogłosowych cykli mszalnych *proprium missae*. Większość wspomnianych cykli posiada adnotację o przeznaczeniu na konkretny okres liturgiczny. Do religijnych kompozycji ks. Piaseckiego należą także dwie kantaty: *Tota pulchra es Maria* i *Przyjmij wdzięczności naszej śpiew*.

Ks. Piasecki nie tylko komponował nowe utwory, wzbogacając w ten sposób repertuar liturgiczny, ale także opracowywał zbiory pieśni religijnych. Do najważniejszych jego dokonań na tej płaszczyźnie należą zbiory: *Panu memu śpiewać chce* i *Będę śpiewał Bogu*. Warto dodać, że pierwszy z nich wydano trzykrotnie (1997, 2001, 2010) i składa się on z pieśni liturgicznych oraz utworów do wykorzystania poza liturgią np. w czasie rekolekcji i spotkań modlitewnych. Ostatnie wydanie zawiera m.in. 229 kompozycji ks. Piaseckiego. Drugi wspomniany zbiór ukazał się w 2010 r. Zawarte w tej edycji śpiewy mogą stanowić pomoc w czasie mszy z udziałem dzieci oraz w katechizacji.

Oprócz kompozycji o charakterze religijnym Ks. Piasecki jest również autorem utworów świeckich. Wśród nich należy wymienić kantaty: *Kantata ku czci Fryderyka Chopina* i *Tryptyk o Wicie Stwoszu* oraz kilkanaście pieśni świeckich m.in. na głos solowy i fortepian oraz trzygłosowy chór żeński i czterogłosowy chór mieszany i wielogłosowe opracowania śląskich melodii ludowych. Twórczość świecka zajmuje jednak marginalne miejsce w jego dorobku kompozytorskim.

Podsumowując twórczość muzyczną ks. Zbigniewa Piaseckiego należy podkreślić, że ma ona przede wszystkim charakter użytkowy. Jego kompozycje w duchu reformy soborowej znacznie wzbogaciły repertuar śpiewów religijnych. Do dnia dzisiejszego są one wykonywane w liturgii, co niewątpliwie świadczy o ich dużej popularności. W ten sposób ks. Zbigniew Piasecki zapisał się piękną kartą w historii polskiej muzyki religijnej XX i XXI w.

SPIS TREŚCI

Episkopat Polski

Oświadczenie Zespołu Konferencji Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia i Chorych	227
Komunikat z 365. zebrania plenarnego Konferencji Episkopatu Polski	229
Wyjaśnienie ws. pkt. 2 komunikatu z 365. ZP KEP	232
Komunikat Rzecznika KEP	233
Komunikat ze spotkania rektorów Polskich Misji Katolickich i koordynatorów duszpasterstwa polskich emigrantów	234

Biskup Siedlecki

Komunikat Biskupa Siedleckiego w związku z peregrynacją znaków Światowych Dni Młodzieży	235
Zaproszenie na Eucharystię z racji imienin Bpa Piotra Sawczuka	237
Dekret ustanowienia parafii w Grabowie Szlacheckim	238

Zmiany wśród duchowieństwa	240
---	-----

Komunikaty Kurii

Zaproszenie na rekolekcje powołaniowe	246
Zaproszenie na zebranie Rady Kapłańskiej	248
Prośba Wydziału Nauczania	249
Słowo w sprawie zmiany ustawy o przeciwdziałaniu pedofilii	250
Komunikat w związku z przygotowaniem do 34. Pieszej Pielgrzymki Podlaskiej na Jasną Górę	251

Zmarli kapłani

Ks. mgr Tomasz Muszyński (1976-2014)	253
--	-----

Dodatek

Ogłoszenie o naborze do DSMK	255
Oświadczenie Caritas Polska	257
Zaproszenie na ogólnopolskie rekolekcje kapłańskie	258
<i>Ks. Kazimierz Matwiejuk:</i> Apostolski wymiar bierzmowania	260
<i>Ks. Łukasz Szczęblewski:</i> Ks. Zbigniew Piasecki (1916-2011) wybitny twórca muzyki religijnej	275

ISSN 1230-7165

Wydawca
Wydawnictwo Diecezji Siedleckiej

Unitas

08-110 Siedlce, ul. Szkolna 22
tel. 502 574 004

e-mail: wiadomosci@wydawnictwo-unitas.pl

Nakład: 1000 egz.

Redaktor naczelny: ks. dr Marek Paluszkiewicz
Numer zatwierdził: ks. mgr lic. Jan Babik, kanclerz